

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิง
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์

ปริญญานิพนธ์
ของ
ติยาพร ธรรมสนิท

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2553

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิง
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์

ปริญญานิพนธ์
ของ
ติยาพร ธรรมสนิท

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิง
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์

บทคัดย่อ
ของ
ติยาพร ธรรมสนิท

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2553

ติยาพร ธรรมสนิท. (2553). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ตรังเกมส์. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย, รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ จำนวน 144 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 วิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬาฟุตบอลหญิงโดยรวม มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89, 3.78, 3.67, 3.65 และ 3.63 ตามลำดับ

นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลน้อยกว่า 1 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93, 3.82, 3.77, และ 3.43 ตามลำดับ

สำหรับด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34

นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล 1 - 2 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88, 3.78, 3.71, 3.71 และ 3.60 ตามลำดับ

นักกีฬาฟุตบอลหญิง ที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลมากกว่า 2 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88, 3.77, 3.71, 3.69 และ 3.63 ตามลำดับ

MOTIVATION FOR PLAYING FUTSAL OF FEMALE PLAYERS
IN THE 38th NATIONAL GAMES, TRANG GAMES

AN ABSTRACT
BY
TIYAPORN THAMSANIT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2010

Tiyaporn Thamsanit. (2010). *Motivation for Playing Futsal of Female Players in the 38th National Games, Trang Game*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assit. Prof. Dr.Namchai Lewan, Assoc. Prof. Wattana Suttiphan.

The purpose of this research was to study the motivation for playing futsal of female futsal players in the 38th National Games. The 144 female futsal players from the 38th National Games were selected by purposive sampling to be the sample of this research. The instrument for collecting data was the questionnaire constructed by the researcher with reliability of .91. The data were analyzed in terms of frequency, percentage, mean and standard deviation.

The results were as follows:

The motivation for playing futsal of female futsal players in the aspects of honor, personal opinion and concerning people, admiration/ability and interest, income and profit, and future progress opportunity were overall at high levels with means of 3.89, 3.78, 3.6, 3.65 and 3.63 respectively.

The motivation for playing futsal of female futsal players with less than 1 year experience, in the aspects of honor, personal opinion and concerning people, admiration/ability and interest, future progress opportunity were overall at high levels with means of 3.93, 3.82, 3.77 and 3.43 respectively, while the motivation in the aspect of income and profit was at moderate level with mean of 3.34.

The motivation for playing futsal of female futsal players with 1-2 year experience, in the aspects of honor, personal opinion and concerning people, admiration/ability and interest, future progress opportunity, and income and profit were overall at high levels with means of 3.88, 3.78, 3.71, 3.71 and 3.60 respectively.

The motivation for playing futsal of female futsal players with more than 2 year experience, in the aspects of honor, personal opinion and concerning people, admiration/ability and interest, income and profit, and future progress opportunity were overall at high levels with means of 3.88, 3.77, 3.71, 3.69 and 3.63 respectively.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ไพบูรณ์ ศรีชัยสวัสดิ์ ประธานสอบ ปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ แก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์ รองศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบละให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือ

ขอขอบคุณผู้จัดการทีมและนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ ทั้ง 12 ทีม ตลอดจนพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณ คุณพ่อทวี ธรรมสนธิ คุณแม่ปนัดดา ธรรมสนธิ ที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูมาโดยตลอด ขอขอบคุณครอบครัวธรรมสนธิ ตลอดจนญาติ พี่น้อง เพื่อน ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา ถ้าหากผลงานวิจัยมีสิ่งดีงามและเป็นประโยชน์ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งดีงามแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ติยาพร ธรรมสนธิ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ความหมายของแรงจูงใจ	5
ความสำคัญของแรงจูงใจ	6
ทฤษฎีแรงจูงใจ	7
ประเภทแรงจูงใจ	12
องค์ประกอบของแรงจูงใจ	12
แรงจูงใจในการเล่นกีฬา	13
ความรู้เกี่ยวกับฟุตบอล	15
ประวัติกีฬาแห่งชาติ	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
งานวิจัยในต่างประเทศ	28
งานวิจัยในประเทศไทย	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	32
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนแบบสอบถาม	34
วิธีจัดกระทำข้อมูล	34
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	62
สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย	62
สรุปผลการวิจัย.....	63
อภิปรายผล	64
ข้อเสนอแนะ	66
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	66
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	71
ภาคผนวก ก	72
ภาคผนวก ข	81
ภาคผนวก ค	83
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	86

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ค่าความถี่และค่าร้อยละของคะแนนข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	36
2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (n=144)	37
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (n=144)	38
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ของ นักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (n=144).....	39
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงของ นักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (n=144).....	40
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับ ความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (n=144)	41
7 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ (n=144)	42
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและ ความสนใจของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี (n=23)	43
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับ ตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี(n=23)..	44
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี (N=23).....	45
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงของ นักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี (n=23).....	46
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับ ความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี (n=23).....	47
13 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี (n=23).....	48
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและ ความสนใจของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี (n=32).....	49
15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับ ตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี(n=32)....	50

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี (n=32)	51
17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี (n=32)	52
18	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี (n=32)	53
19	ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ ที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี (n=32)	54
20	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี (n=89).....	55
21	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี (n=89)	56
22	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี (n=89).....	57
23	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี (n=89).....	58
24	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี (n=89)....	59
25	ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ ที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี (n=89).....	60

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ฟุตซอล (Futsal) หรือที่เรียกทั่วไปว่า “ฟุตบอล 5 คน” เป็นกีฬาฟุตบอลอีกชนิดหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก กีฬาฟุตซอลได้ถือกำเนิดจากประเทศที่ประสบปัญหาหิมะตก และสภาพอากาศที่หนาวเย็นมาก จนไม่สามารถเล่นหรือจัดการแข่งขันกีฬากลางแจ้งที่เคยเล่นตามปกติได้ เช่น กีฬาฟุตบอล และเนื่องจากฤดูหนาวมีช่วงเวลาที่ยาวนานมาก ทำให้ไม่สามารถเล่นกีฬากลางแจ้งได้ตามที่ต้องการ เนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้คนบางส่วนหันมาเล่นกีฬาในร่มแทน ทำให้เกิดการเล่น “กีฬาฟุตบอลในร่ม 5 คน” หรือมีชื่อเรียกกันต่อมาว่า “ฟุตซอล” (ทวีทรัพย์ เขยผั๊กแว่น. 2547: บทนำ)

การเล่นฟุตซอล สามารถเล่นได้อย่างสะดวก เพราะสนามมีขนาดเดียวกับสนามบาสเกตบอล กล่าวคือ ฟุตซอลสามารถเล่นบนสนามบาสเกตบอลได้ นอกจากนั้นฟุตซอลยังสามารถเล่นบนพื้นสนามแบบอื่น ๆ ได้โดยไม่จำกัด จึงทำให้ฟุตซอลเป็นกีฬาที่เล่นได้สะดวก และประหยัดค่าใช้จ่ายในการเล่น (ชวลา สุวรรณชีพ. 2548: 1)

กีฬาฟุตซอลเป็นกีฬาที่มีการเล่นที่ตื่นเต้น สนุกสนาน ผู้เล่นมีโอกาสดูแลทุกคน เนื่องจากสามารถเปลี่ยนตัวได้ตลอดเวลา แต่ละคนจึงสามารถใช้ทักษะ และความสามารถที่แตกต่างกันไป นอกจากนั้น ผู้เล่นยังมีโอกาสดูแลลูกบอลบ่อย ๆ เพราะมีผู้เล่นในสนามจำนวนน้อย และสนามก็มีขนาดเล็ก จึงรวมทีมได้ง่าย กติกาการเล่นก็ไม่ยุ่งยาก เวลาที่ใช้ในการแข่งขันก็พอดีไม่ยาวนานจนเกินไป ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องปัจจัยในการเล่นฟุตซอลดังกล่าว ผู้เล่นต้องรู้เทคนิค และมีความสามารถเฉพาะตัวสูง มีร่างกายที่แข็งแรง และมีความอดทนอย่างมากต่อการฝึกซ้อมรูปแบบการเล่นต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นฟุตซอลให้สูงขึ้น (อุทัย สงวนพงศ์. 2548: คำนำ)

ปัจจุบัน กีฬาฟุตซอลกำลังได้รับความนิยมมากในประเทศไทย ผู้เล่นฟุตซอลมีทั้งผู้ใหญ่ และเด็ก ทั้งชายและหญิง จะสังเกตเห็นได้จากการที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตซอลเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในรายการแข่งขัน (Tournament) ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกีฬานักเรียนนักศึกษา กีฬาเยาวชนแห่งชาติ และกีฬาแห่งชาติ เป็นต้น นอกจากนี้มีการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตซอลแบบลีก (League) ซึ่งเกิดขึ้นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2549 จากความร่วมมือของหลาย ๆ ฝ่าย เช่น สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และบริษัททีโอที เป็นต้น ซึ่งการแข่งขันดังกล่าวได้บรรจุการแข่งขันประเภทหญิงไว้ด้วย ทำให้มีนักกีฬาฟุตบอลหญิงหลายคนสนใจ และหันมาเล่นกีฬาประเภทนี้

ขณะนี้กีฬาฟุตซอลได้แพร่หลายเข้าไปยังสถานศึกษาต่าง ๆ บางสถาบันจัดให้มีการเรียนการสอนกีฬาฟุตซอลขึ้นในหลักสูตรพลศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนทั้งชายและหญิงได้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับกีฬานี้ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถนำไปใช้เป็นกิจกรรมกีฬา สำหรับสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายให้สมบูรณ์แข็งแรง และถ้าสามารถฝึกฝนจนมีทักษะในระดับสูง ก็สามารถเล่นเพื่อการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น ถึงระดับชาติ และนานาชาติได้

ในปัจจุบัน กีฬาฟุตซอลนอกจากเป็นที่นิยมเฉพาะแต่ในกลุ่มของนักกีฬาชายเท่านั้น แต่ยังได้รับความสนใจจากกลุ่มของนักกีฬาหญิงด้วยเช่นกัน ทั้ง ๆ ที่การเล่นฟุตซอล มีรูปแบบวิธีการเล่นและพื้นฐานการเล่นมาจากกีฬาฟุตบอล ซึ่งมีผู้เล่นส่วนใหญ่เป็นชาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจในด้านใด ที่เป็นสาเหตุให้นักกีฬาฟุตซอลหญิงเกิดความสนใจเลือกเล่นกีฬาฟุตซอล เช่นอาจเป็นแรงจูงใจ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง หรือด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต เป็นต้น เพื่อนำผลการศึกษา ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจูงใจนักกีฬาหญิงที่มีความสนใจกีฬาฟุตซอล ให้เพิ่มขึ้นทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ เพื่อความก้าวหน้าของวงการฟุตซอลหญิงต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ เพื่อเป็นแนวทางให้นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และบุคคลที่เกี่ยวข้องนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อส่งเสริมนักกีฬาฟุตซอลหญิง ให้มีพัฒนาการยิ่งขึ้นทั้งในด้านจำนวนผู้เล่น และศักยภาพด้านทักษะของนักกีฬาฟุตซอลหญิงต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตซอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ จำนวน 144 คน จากทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน 12 ทีม

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้นักกีฬาฟุตซอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ จำนวน 144 คน จากประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง หรือเป็นกลุ่มเป้าหมาย (Target Group) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตซอล แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

1. ต่ำกว่า 1 ปี
2. 1 - 2 ปี
3. มากกว่า 2 ปี

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจ หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นให้บุคคล กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือทำให้บุคคลเกิดความพยายามและมีความต้องการในการประสบความสำเร็จในจุดมุ่งหมาย แรงจูงใจอาจเกิดจากตัวเองหรือเกิดจากบุคคลอื่นกระตุ้นโดยใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

2. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอล หมายถึง ภาวะใด ๆ หรือสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้นักกีฬามีความสนใจที่ต้องการหันมาเล่นกีฬาฟุตซอล แบ่งออกเป็น 5 ด้านดังนี้ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ, ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง, ด้านรายได้และผลประโยชน์, ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

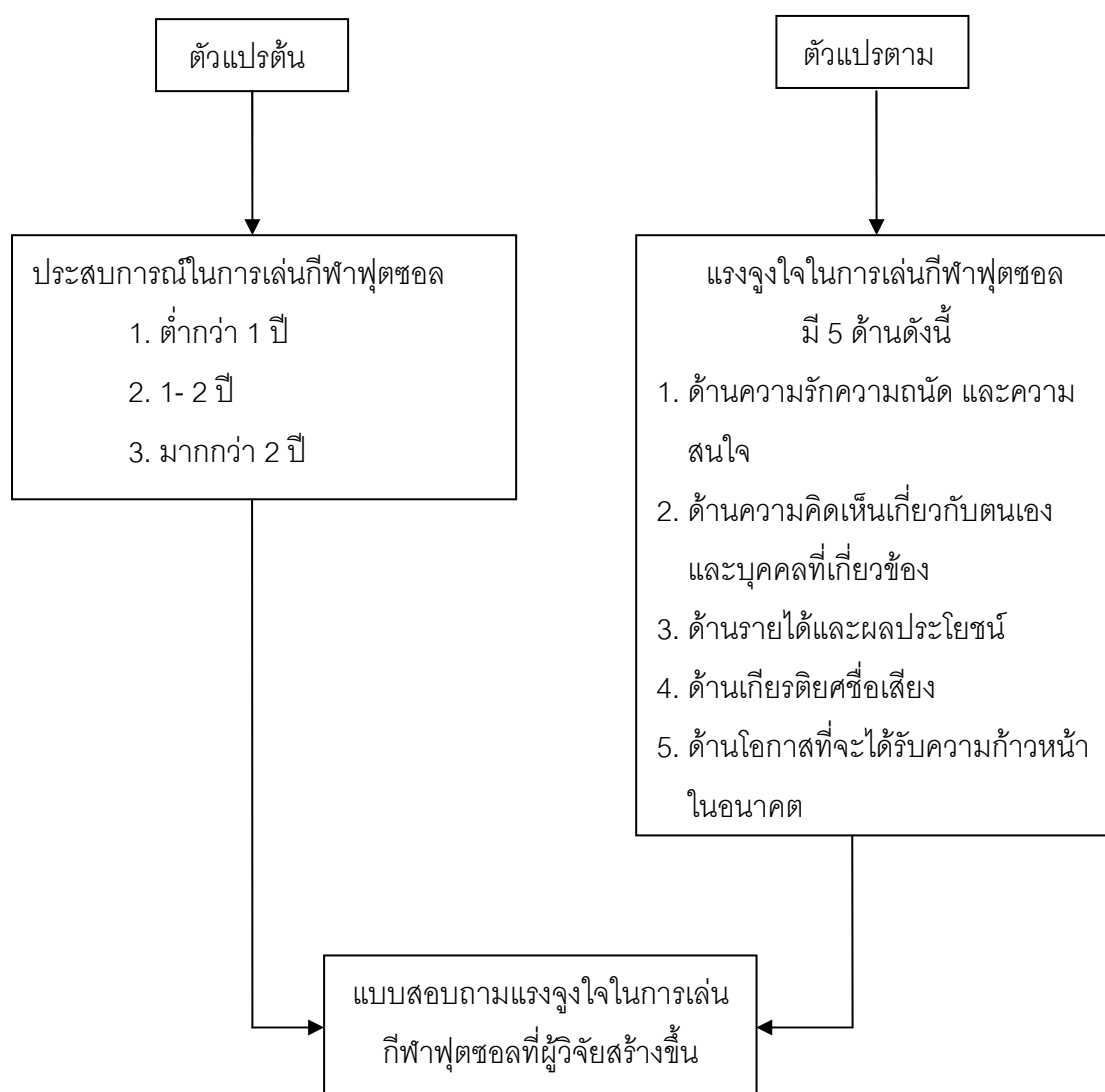
3. ฟุตซอล หมายถึง กีฬาฟุตบอล 5 คนที่นิยมเล่นกันแพร่หลาย โดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ศีรษะ เข่า เท้า เป็นต้น ยกเว้นมือและแขน ลักษณะและรูปแบบการเล่นจะคล้าย ๆ กับกีฬาฟุตบอล 11 คน แต่จะลดจำนวนผู้เล่นลงมาเหลือข้างละ 5 คน และพื้นสนามก็จะเป็นพื้นเรียบ

4. นักกีฬาฟุตซอลหญิง หมายถึง นักกีฬาหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตซอล โดยผ่านการแข่งขันมาแล้วอย่างน้อย 1 รายการ

5. กีฬาแห่งชาติ หมายถึง การแข่งขันกีฬาที่จังหวัดต่าง ๆ ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันได้โดยตรง เว้นแต่ชนิดกีฬาที่กำหนดให้มีการแข่งขันคัดเลือกระดับภาค โดยจะต้องดำเนินการแข่งขันในระยะเวลาที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด การแข่งขันกีฬาแห่งชาติในครั้งที่ 38

ตริงเกมส์ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 9 - 19 กันยายน พ.ศ. 2552 มีทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 12 ทีม ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น, จังหวัดชลบุรี, จังหวัดกรุงเทพมหานคร, จังหวัดนครสวรรค์, จังหวัดสุพรรณบุรี, จังหวัดศรีสะเกษ, จังหวัดอุดรธานี, จังหวัดพิจิตร, จังหวัดกระบี่, จังหวัดเพชรบุรี, จังหวัดตรัง และจังหวัดตาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจหลากหลาย ผู้วิจัยได้จัดแบ่งเป็นหมวดหมู่ของการศึกษาดังนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. ประเภทของแรงจูงใจ
5. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
6. แรงจูงใจในการเล่นกีฬา
7. ความรู้เกี่ยวกับฟุตบอล
8. ประวัติกีฬาแห่งชาติ
9. ระเบียบการแข่งขันฟุตบอล กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า
 - 10.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของแรงจูงใจ

อารี พันธุ์มี (2534: 95) แรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการ หรืออยู่ในภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อมาทดแทนภาวะการขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในภาวะสมดุล แรงจูงใจ จึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้และเป็นสิ่งที่กำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น

อร่าม ตั้งใจ (2539: 95) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่า คือ สิ่งกระตุ้นให้เราต้องการมีส่วนร่วมในการเล่น การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้นไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่ถ้าอยากเล่น พอใจที่จะได้เล่น ทำให้มีความพยายาม มีการพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541: 21) ได้กล่าวถึงความหมายของแรงจูงใจออกเป็น 2 แนว กล่าวคือ แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอน และแรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา

แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอน คือ การหาวิธีชักจูงให้นักกีฬาปฏิบัติกิจกรรมที่นักกีฬาอาจไม่ประสงค์ปฏิบัติ

แรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา คือ สาเหตุที่นักกีฬานำขึ้นมาอ้างเพื่อกระทำกิจกรรมใด ๆ ให้สำเร็จหรือเมื่อประสบความล้มเหลว

แมร์ (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542: 138 ; อ้างอิงจาก Maire. n.d.) กล่าวว่า การจงใจเป็นกระบวนการ ซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากจุดมุ่งหมายที่พฤติกรรมนั้นมุ่งไปสู่จุดหมาย

เดมศักดิ์ คทวณิช (2546: 149) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการของการใช้ปัจจัยทั้งหลายที่จะทำให้บุคคลเกิดความต้องการเพื่อสร้างแรงขับและแรงจูงใจไปกระตุ้นร่างกายให้แสดงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ โดยปัจจัยดังกล่าวอาจเป็นสิ่งเร้าภายนอกกับสิ่งเร้าภายในหรือทั้งสองประการก็ได้

ลักขณา สรวัณน์ (2549: 74) กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยแรงขับของแต่ละบุคคลเพื่อสู่จุดมุ่งหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่ง และร่างกายอาจจะสมประสงค์ในความปรารถนาอันเกิดจากแรงขับนั้น ๆ ได้

จึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจ คือ สิ่งเร้าและสิ่งกระตุ้นที่ทำให้บุคคลเกิดความพยายามที่จะประสบความสำเร็จในจุดมุ่งหมาย แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทุกคนที่กระตุ้นโดยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้บุคคล ๆ นั้นบรรลุจุดมุ่งหมาย

ความสำคัญของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ มีความสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะแรงจูงใจจะเป็นทั้งสภาวะที่ผลักดัน และดึงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน ซึ่งการที่จะเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลจึงต้องทำความเข้าใจกับแรงจูงใจของคน ๆ นั้น ว่าบุคคลนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในประเภทใด ระดับใด (มุกดา ศรียงค์. 2540: 225) ดังนั้น การทำความเข้าใจกับกระบวนการจูงใจ แนวคิดและทฤษฎีของแรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ

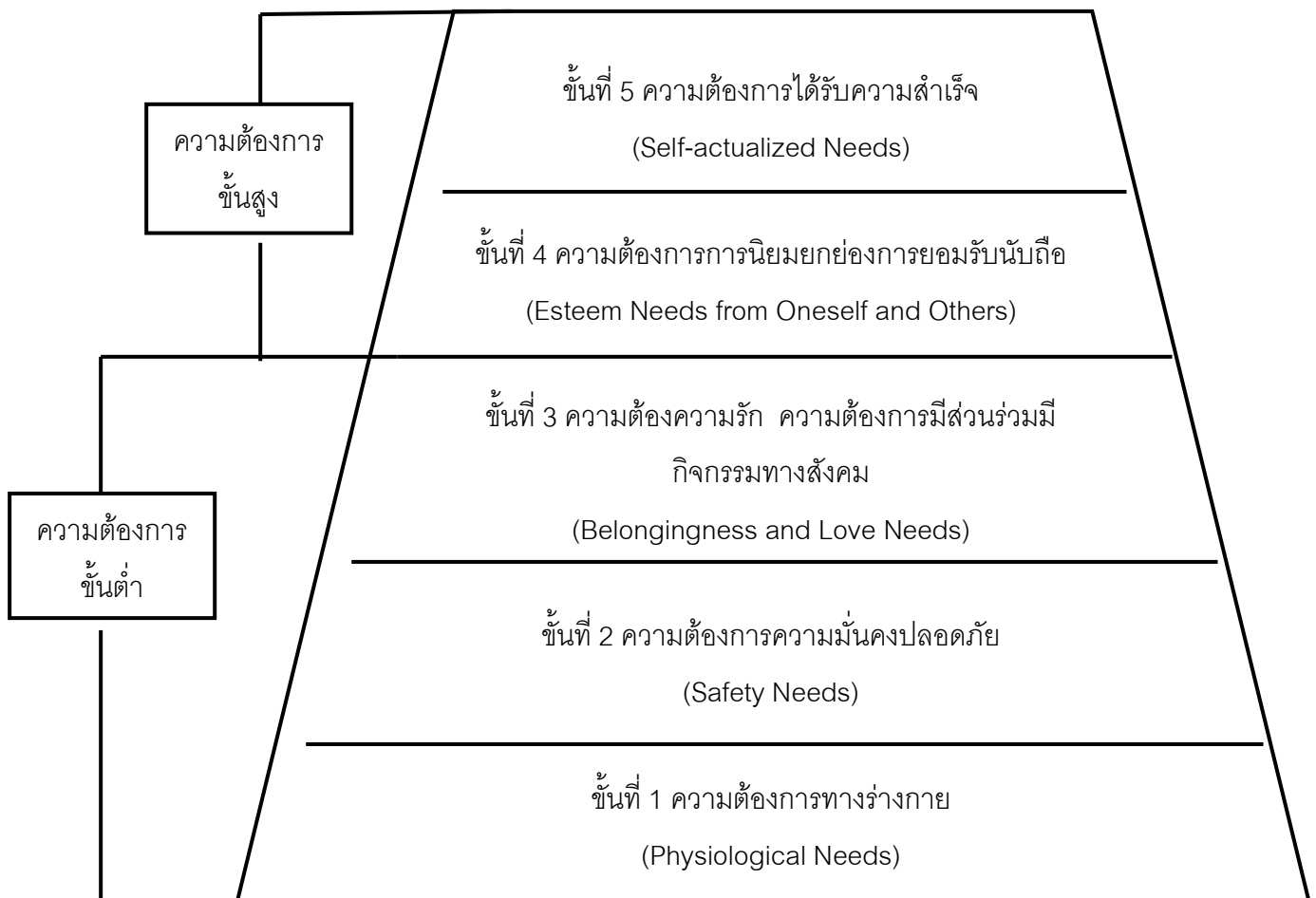
1. เข้าใจในพฤติกรรมของตนเองจะเป็นประโยชน์ในการควบคุมตนให้สามารถเลือกพฤติกรรมให้เหมาะสม และบังคับมิให้ตนเองแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาได้
2. เข้าใจในพฤติกรรมของผู้อื่น อันจะช่วยให้คนเราควบคุมพฤติกรรมของบุคคลอื่นได้ด้วย
3. เข้าใจในพฤติกรรมของกลุ่มสังคม เพื่อสร้างสถานการณ์ จูงใจให้กลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมไปในแนวทางที่ถูกต้อง

ดังนั้นการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ล้วนแต่มีสาเหตุมาจากแรงจูงใจทั้งสิ้น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงทฤษฎีของแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์

ทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจเกี่ยวกับเรื่องความต้องการของมนุษย์ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายไว้ จึงมีทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจมากมายหลายทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (สรวงศ์ โค้วตระกูล. 2544: 160 - 161; อ้างจาก Maslow Abraham. 1970: unpagged) เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีชื่อเสียง ซึ่งนิยมเรียกว่า ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ เป็นทฤษฎีที่กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการไม่สิ้นสุด เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองหรือมีความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วบุคคลนั้นย่อมแสวงหาความต้องการในสิ่งอื่นต่อไป ไม่มีวันสิ้นสุด ความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะตามลำดับขั้น จากต่ำไปหาสูง (Hierarchy of Need) คือเมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในขั้นสูงก็จะตามมา ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์แบ่งออกเป็น 5 ขั้น คือ

1.1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายเพื่อความอยู่รอดของชีวิต อันได้แก่อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค อากาศ เป็นต้น

1.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการบำบัดแล้ว ความต้องการของคนยังมีความต้องการทางด้านสุขภาพที่ดี ความปลอดภัยจากภัยอันตราย ตลอดจนความมั่นคงในการประกอบอาชีพหน้าที่การงาน

1.3 ความต้องการความรัก ความต้องการมีส่วนร่วมมีกิจกรรมทางสังคม (Belongingness and Love Needs) เมื่อความต้องการทั้งสองขั้นที่กล่าวมาแล้วได้รับการตอบสนอง บุคคลจะมีความต้องการทางสังคม คือการมีเพื่อนฝูงและความต้องการให้เป็นที่ยอมรับ ต้องการความรัก ความปรารถนาดี ต้องการที่จะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของหรือเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

1.4 ความต้องการการนิยมนยกย่องการยอมรับนับถือ (Esteem Needs from Oneself and Others) ความต้องการขั้นนี้ คือความต้องการที่จะให้คนอื่นยอมรับนับถือ มีความภาคภูมิใจในตนเองมีศักดิ์ศรี มีความภาคภูมิใจและสถานภาพในสังคม มีความนับถือตนเอง

1.5 ความต้องการได้รับความสำเร็จ (Self-actualized Needs) ความต้องการขั้นนี้เป็นความต้องการขั้นสูงสุด เป็นความต้องการที่บุคคลตระหนักถึงศักยภาพแห่งตน จากการที่มีโอกาสพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอและมีโอกาสที่จะสร้างสรรค์ความคิดความอ่านให้กว้างขวางออกไป

2. ทฤษฎีความคาดหวัง (The Theory of Expectancy) ทฤษฎีอธิบายว่า ถ้าความคาดหวังกับสิ่งใดที่ได้แตกต่างกันมาก คนเราจะเกิดความผิดหวังหมดกำลังใจ การจัดความหวังหรือการตั้งจุดมุ่งหมายของคนเราให้อยู่ในความสามารถที่เขาจะทำได้สำเร็จ จะทำให้คนมีกำลังใจที่จะทำกิจกรรมให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย จะเห็นได้ว่าทฤษฎีนี้มีความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า เป็นสิ่งตัดสินใจหรือประเมินค่าผลพฤติกรรม ที่บุคคลแสดงออกมานั้นคือพฤติกรรมที่ได้รับแรงจูงใจให้แสดงออกมาขึ้นอยู่กับการประเมินผลพฤติกรรมที่เคยแสดงออกมา (Hilgard. 1962: 252)

3. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) พฤติกรรมและการกระทำของคนมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับภายในของแต่ละคน แรงขับมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ แรงขับภายในร่างกายเป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย และแรงขับภายนอกร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะมีผลทำให้คนมีพฤติกรรมที่ต่างกัน แรงขับสามารถแยกได้ คือ แรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต แรงขับฉุกเฉิน แรงขับเพื่อการศึกษา บุคคลจะต้องมีแรงขับของชีวิตก่อน (โยธิน ศันสนยุทธ์. 2531: 150)

4. ทฤษฎีการมีเหตุผล (Cognitive Theory) เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อมั่นเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ จะกระทำพฤติกรรมใดต่าง ๆ ด้วยความจริงใจและมีความคล้ายคลึงกับความเชื่อมั่นในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย มีความเชื่อว่า บุคคลมีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจในสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล

5. ทฤษฎีความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) บุคคลทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุขนี้ เป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าให้บุคคลได้มีการกระทำและแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา พฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้นมีการแสดงออกมาแตกต่างกัน บางคนมีการแสดงเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุข ไม่ทำความเดือดร้อนต่อผู้อื่น แต่บางคนอาจมีการแสดงออกถึงความสุขของตนที่สร้างความเดือดร้อนต่อผู้อื่น

6. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) สัญชาตญาณที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิดซึ่งทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นจะต้องมีการเรียนรู้ ลักษณะของสัญชาตญาณมีหลายประเภท คือ

6.1 สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิต นั่นคือ เมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุล ความไม่สมดุลทางด้านร่างกายจะเป็นตัวเร้า หรือแรงจูงใจให้ร่างกายได้มีพฤติกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้น เพื่อให้ร่างกายอยู่ในสภาวะที่สมดุล อันเป็นผลทำให้บุคคลดำรงชีวิตต่อไปได้

6.2 สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย โดยทั่วไปแล้วบุคคลทุกคนมักจะให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความตาย เกรงกลัวว่าตนจะถึงแก่ความตาย ทำให้สนใจสุขภาพอนามัยของตนเอง

6.3 สัญชาตญาณทางสังคม เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้นย่อมจะมีการเรียนรู้ประสบการณ์มากขึ้น มีการลอกเลียนแบบสภาพแวดล้อมจากประสบการณ์ตามสภาพสังคมของแต่ละแห่ง การถ่ายทอดสืบเนื่องกันมา ทำให้สัญชาตญาณทางสังคมของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน (อารี พันธุ์มณี. 2538: 186)

7. ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (อารี พันธุ์มณี. 2534: 89 - 92 ; อ้างอิงจาก Murray. n.d.) เมอร์เรย์ มีความคิดเห็นว่า ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากการกระตุ้นจากภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นจากภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ สามารถสรุปได้ดังนี้

7.1 ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งที่ขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรงมีการต่อสู้ การแก้แค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

7.2 ความต้องการที่จะเอาชนะพื้นฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะพื้นฝ่าอุปสรรคความล้มเหลวต่าง ๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับคำดูถูกดูหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามขึ้น เอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

7.3 ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ เช่น การเผาตัวตาย เพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น

7.4 ความต้องการป้องกันตัวเอง (Need for Defense) เป็นความพยายามที่จะป้องกันตัวเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์และการตำหนิตყเตยนเพื่อเป็นการป้องกันทางจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่าง ๆ ทั้งปวง

7.5 ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการเป็นอิสระจากสิ่งกดขี่ทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวตนของตัวเอง

7.6 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ

7.7 ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนและพยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

7.8 ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสามารถ ต้องการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

7.9 ความต้องการแยกตนเองจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการหรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

7.10 ความต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น (Need for Succedanea) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือการดูแลและคำแนะนำจากบุคคลอื่น

7.11 ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภยันตรายต่าง ๆ

7.12 ความต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นสนใจ สนุกสนาน แปลกใจ หรือตื่นเต้นในเรื่องราวของตน

7.13 ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

7.14 ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อื่น (Need for Deference) เป็นความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อื่นด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

7.15 ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance or Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

7.16 ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางร่างกาย ต้องการความปลอดภัยจากอันตราย

7.17 ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

7.18 ความต้องการเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

7.19 ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีไว้จนสุดความสามารถ

7.20 ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

8. ทฤษฎีแรงจูงใจของเบย์คอน (กิติ ตยัคคานนท์. 2533: 128; อ้างอิงจาก Baykon. n.d.: Unpaged) ได้สรุปทฤษฎีแรงจูงใจของเบย์คอนว่า ความต้องการจิตใจของมนุษย์มี 3 ประการได้แก่

8.1 ความต้องการมีความรักและพวก เป็นความต้องการทางจิตใจขึ้นต่อเนื่องจากเราอยู่ในสังคมมนุษย์ ถ้าเขาไม่ยอมรับเข้าเป็นพรรคพวก เราก็อยู่กับเขาไม่ได้ การที่จะให้กลุ่มยอมรับเข้าเป็นพวกนั้นก็ขึ้นอยู่กับเรา โดยต้องยึดหลักที่ว่าต้องการจากเขา เราต้องให้เขาก่อนหรือถ้าต้องการให้เขารักเรา เราต้องรักเขาก่อน

8.2 ความต้องการชื่อเสียงเกียรติยศและความเด่น เมื่อเรามีพรรคพวกดีและทำให้ใคร ๆ รักใคร่แล้วเราก็มีความต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีก เนื่องจากความต้องการหรือค้นหาของมนุษย์นั้นไม่มีที่สิ้นสุดที่เราต้องการต่อไปอีกก็คือ เกียรติยศชื่อเสียงซึ่งจะทำให้คนอื่นยอมรับนับถือและยกย่องเรา และก็จะมียุติพลเหนือผู้อื่นได้

8.3 ความต้องการที่จะรักษาเกียรติยศชื่อเสียง และความเด่น ให้คงอยู่ตลอดไป เมื่อสามารถกระทำตัวให้มีเกียรติยศชื่อเสียง และความเด่นแล้วทุกคนก็ต้องการที่จะรักษาสภาพนั้นไว้ให้คงอยู่กับตนตลอดกาลนับว่าเป็นความสำเร็จสมหวังในชีวิต

จากทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้กล่าวมานี้ จัดว่าเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ทฤษฎีแต่ละทฤษฎีมีแนวคิดที่แตกต่างกันออกไป การที่จะนำแนวคิดของแต่ละทฤษฎีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต้องมีการศึกษาหลาย ๆ ทฤษฎี และนำทฤษฎีมาผสมผสานกันเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์เกิดความสมบูรณ์ให้มากที่สุด

ประเภทของแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาได้แบ่งลักษณะของแรงจูงใจออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 แรงจูงใจฉับพลัน (Aroused Motive) คือแรงจูงใจที่กระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมาทันทีทันใด แรงจูงใจสะสม (Motivational Disposition หรือ Latent Motive) คือแรงจูงใจที่มีอยู่แต่ไม่ได้แสดงออกทันที จะค่อย ๆ เก็บสะสมไว้รอการแสดงออกในเวลาใดเวลาหนึ่งต่อไป

กลุ่มที่ 2 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) คือแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งเร้าภายในตัวของบุคคลผู้นั้น

กลุ่มที่ 3 แรงจูงใจปฐมภูมิ (Primary Motive) คือแรงจูงใจอันเนื่องมาจากความต้องการที่เห็นพื้นฐานทางร่างกาย เช่น ความหิว, กระหาย แรงจูงใจทุติยภูมิ (Secondary Motive) คือแรงจูงใจที่เป็นผลต่อเนื่องมาจากแรงจูงใจขั้นปฐมภูมิ

แรงจูงใจภายในและภายนอก (Intrinsic and Extrinsic Motivation) นักจิตวิทยาหลายท่านไม่เห็นด้วยกับทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่อธิบายพฤติกรรมด้วยแรงจูงใจทางสรีระและแรงจูงใจทางจิตวิทยาโดยใช้ทฤษฎีการลดแรงขับ เพราะมีความเชื่อว่า พฤติกรรมบางอย่างของมนุษย์เกิดจากแรงจูงใจภายใน

แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) คือแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งเร้าภายนอก

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) หมายถึง แรงจูงใจที่มาจากภายในตัวบุคคล และเป็นแรงขับที่ทำให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมโดยไม่หวังรางวัลหรือแรงเสริมภายนอก (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541: 21 - 22)

จากประเภทของแรงจูงใจที่กล่าวมานั้น แรงจูงใจที่เกิดจากการกระตุ้นให้ทำสิ่งที่ต้องการเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาเพื่อให้ประสบความสำเร็จทั้งในเรื่องส่วนตัว และหน้าที่การงาน

องค์ประกอบของแรงจูงใจ

ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532: 50 - 51) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งเกิดจากความต้องการทางด้านร่างกายและมีความจำเป็นยิ่งในการดำรงชีวิตได้แก่ ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ การหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด หรือความรู้สึกร้อนหนาว

2. แรงจูงใจทั่วไปที่ไม่ใช่การเรียนรู้ (Unlearned General Motive) เป็นแรงจูงใจที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ และเป็นแรงจูงใจที่ไม่ได้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายแรงจูงใจประเภทนี้สำคัญ ได้แก่ ความต้องการที่จะเคลื่อนไหวหรือประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ความอยากรู้อยากเห็นหรือต้องการมีประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ ความต้องการความรัก ความต้องการความอบอุ่น ต้องการกระทำการสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง หรือต้องการรับการตอบสนองจากประสาธสัมผัสต่าง ๆ เป็นต้น

3. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ และไม่ใช่ว่าเกิดติดตัวมาแต่กำเนิด เกิดขึ้นจากการที่บุคคลไปสัมผัสสิ่งแวดล้อม จึงได้อิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมเสียส่วนใหญ่ เช่น ตัวบุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อถือ ขนบธรรมเนียม ประเพณี เป็นต้น แรงจูงใจทางด้านสังคมที่สำคัญได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ความต้องการให้สังคมยอมรับ ความต้องการทางตำแหน่งหรือฐานะทางสังคม ความมีชื่อเสียง เกียรติยศ ความร่ำรวย การมีอำนาจ ความสุขสบาย และความสนุกสนานในการพักผ่อนร่วมกับหมู่คณะ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ คือ แรงจูงใจของแต่ละบุคคลนั้นจะมีองค์ประกอบต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็น ธรรมชาติของแต่ละบุคคลหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม การที่จะได้รับความสำเร็จจึงจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ให้เข้าใจ จึงจะสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

แรงจูงใจในการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่นการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬาก็ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีความกระตือรือร้น เพื่อให้อยากกระทำสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวพันกับความต้องการมากที่สุดความต้องการดังกล่าวนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้สอนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะและคุณลักษณะ และคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น (กฤษฎา จุลชาติ. 2543: 10)

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 147) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จไว้ว่านักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมารถดี เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้นพลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักกีฬาของตน

เทเวศร์ พิริยะพจนท์ (2528: 147) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีขึ้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาคนนั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541: 21) ทำไมคนเราจึงต้องเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คำถามนี้มักจะมีคนชอบถามอยู่เสมอ ๆ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬาได้ค้นหาคำตอบ เพื่อให้ทราบว่า

ทำไมคนเราจึงต้องเล่นกีฬามีแรงจูงใจอะไรที่เป็นสาเหตุให้คนเล่นกีฬา ในที่นี้จะสรุปถึงสาเหตุของคน que เริ่มเล่นกีฬา และยังเล่นอยู่เสมอ ดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจของคน que เริ่มเล่นกีฬา

1.1 สาเหตุทางความสวยงาม อยากให้ร่างกายสวยงาม มีสมรรถภาพดี เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม

1.2 สาเหตุทางการแพทย์หรือการเจ็บป่วย เช่น มีอาการของโรคความดันโลหิตสูง ปริมาณคอเลสเตอรอลสูง มีการบาดเจ็บเรื้อรังที่ต้องฟื้นฟูหลังการบาดเจ็บ เพื่อคลายเครียด และเพื่อลดความวิตกกังวล เป็นต้น

1.3 สาเหตุทางสังคม ต้องการมีเพื่อนใหม่ โดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อ ต้องการให้คนในกลุ่มยอมรับเพราะคนในกลุ่มเล่นกีฬาต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งชื่อเสียงเงินทอง เกียรติยศ และการยอมรับของสังคม

1.4 สาเหตุทางทัศนคติ มองเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการออกกำลังกายที่จะทำสุขภาพดีขึ้น มองเห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกาย

2. แรงจูงใจของคนที่ยังเล่นกีฬา

2.1 สาเหตุทางจิตวิทยา เกิดแรงจูงใจด้วยตนเอง เป็นคนที่ชอบความสนุกสนานร่าเริง กล้าแสดงออก ชอบการเป็นผู้นำ หรือชอบกิจกรรมที่มีการแข่งขันกับคนอื่น เห็นว่าตนเองมีความสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬา

2.2 สาเหตุทางสรีรวิทยา เมื่อเล่นกีฬาในระยะเวลาหนึ่งแล้วร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ร่างกายได้สัดส่วน กระชับกระฉ่ง อารมณ์แจ่มใส เหนื่อยน้อยลง สุขภาพด้วยทั่ว ๆ ไปดีขึ้น

2.3 สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคม สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจเอื้ออำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬา หรืออยู่ในครอบครัวที่ชอบเล่นกีฬา และสังคมนั้นสนับสนุนให้เล่นกีฬา

จากที่ได้กล่าวมาสรุปได้ คือ คน que เริ่มเล่นกีฬาและคงยังเล่นกีฬาอยู่ ตลอดจนจะเลิกเล่นกีฬาแล้วนั้น จำเป็นต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุทำให้แสดงพฤติกรรมออกมา แรงผลักดันที่ออกมา นั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสมรรถภาพของแต่ละบุคคล

ความรู้เกี่ยวกับฟุตซอล

ความรู้เกี่ยวกับฟุตซอล

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2548: ออนไลน์) กีฬาฟุตซอลมีต้นกำเนิดมาจากประเทศแคนาดา ในปี พ.ศ. 1854 เนื่องจากสภาพอากาศในช่วงฤดูหนาวนั้นหิมะปกคลุมทั่วบริเวณยากแก่การเล่นฟุตบอลในสนามกลางแจ้ง จึงจัดให้มีการเล่นฟุตบอลในร่มขึ้น โดยใช้สนามแข่งขันกีฬาเบสบอลภายในโรงยิม ซึ่งในชวงเวลานั้นเรียกการเล่นฟุตบอลประเภทนี้ว่า " Indoor Soccer" หรือ " Five a Side Soccer "

ต่อมาในปี ค.ศ. 1930 ณ กรุงมอนเตวิเดโอ ประเทศอุรุกวัย ฮวน คาร์ลอส เซอเรียนี ได้นำอินดอร์ซอคเกอร์นี้ไปใช้ใน สมาคมวายเอ็มซีเอ (Young Man's Christian Association) ได้เล่นโดยใช้สนาม เบสบอลในการเล่น แต่มีการเล่นทั้งภายในและภายนอกโรงยิม เพราะที่นั่นไม่ได้มีปัญหาด้านสภาพภูมิอากาศ อินดอร์ซอคเกอร์ ได้รับความนิยมและมีคนให้ความสนใจเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กระทั่งปี 1932 โรเจอร์ เกรน (Roger G.) ได้บัญญัติกฎที่เป็นมาตรฐานในการควบคุมการแข่งขันและได้ใช้กฎและข้อบังคับนี้ใช้จนมาถึงปัจจุบันนี้

กีฬาอินดอร์ซอคเกอร์จากประเทศแคนาดา ได้รับความนิยมแพร่หลายลงมาสู่ประเทศอุรุกวัย ไม่นานก็แพร่หลายและเป็นที่นิยมทั่วทั้งทวีปอเมริกาใต้ก่อนที่จะข้ามฝั่งไปสู่ประเทศในทวีปยุโรป และทั่วโลกในที่สุด

ฟุตซอล (Futsal) คือคำที่นานาประเทศใช้เรียกกีฬาประเภทนี้โดยมีรากศัพท์มาจากประเทศสเปนหรือโปรตุเกส ที่เรียก Soccer ว่า "FUTbol" หรือ "FUTebol" และที่ภาษาฝรั่งเศสหรือสเปนเรียก Indoor ว่า " SALa" หรือเมื่อนำมารวมกันเกิดเป็นคำว่า Futsal

การแข่งขันฟุตซอลระดับนานาชาติจัดขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1965 ที่อเมริกาใต้และประเทศปารากวัยเป็นทีมที่ชนะเลิศในครั้งนั้นต่อมาก็มีการจัดการแข่งขันอยู่เป็นประจำ แต่ส่วนมากจะเป็นการจัดขึ้นในประเทศแถบอเมริกาใต้

ต่อมาในปี ค.ศ. 1982 ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์โลกขึ้นเป็นครั้งแรกที่ เซาเปาโล ประเทศบราซิล ทีมที่ชนะเลิศแก่ทีมบราซิล และได้จัดการแข่งขันอย่างไม่เป็นทางการอีก 2 ครั้ง คือใน ค.ศ. 1958 และ 1988 โดยมีประเทศสเปนและออสเตรเลียเป็นเจ้าภาพการแข่งขันตามลำดับ

ในปี ค.ศ. 1989 สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้เข้ามาดูแลและจัดการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์โลกอย่างเป็นทางการขึ้นเป็นครั้งแรก การแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์โลกเริ่มจัดขึ้นในปี 1989 ที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ มีทีมที่ร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 16 ทีม ซึ่งทีมที่ได้แชมป์คือ ทีมชาติบราซิล ซึ่งชนะเนเธอร์แลนด์ 2 - 1 และตำแหน่งดาวยิงสูงสุดคือ Laszlo Zladany ทีมชาติฮังการี ทำได้ 7 ประตู

การแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 2 จัดขึ้นที่ฮ่องกงในปี 1992 และบราซิลก็ได้แชมป์สมัยที่ 2 อย่างสวยงาม ด้วยการถล่มสหรัฐอเมริกา 4 - 1 ส่วนดาวซัลโวคือ Rajabi Shirazi ทำได้ 16 ประตู

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 3 จัดที่สเปนในปี 1996 ทีมชาติบราซิลก็ยังคงครองเจ้าสนามโตะเล็กอีกครั้งด้วยการพิชิตสเปนเจ้าภาพ 6 - 4 ตำแหน่งดาวซัลโวคือ Manoel ทีมชาติบราซิล 14 ประตู

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 4 กัวเตมาลา 2000 ซึ่งในครั้งนี้นี้ทีมชาติไทยได้ลงสังเวียนระดับโลกเป็นครั้งแรก ถึงแม้ว่าจะแพ้ทั้ง 3 นัดแต่ก็เป็นการชิมลางในระดับโลกได้เป็นอย่างดีและสเปนก็ครองแชมป์เก่าก็กลับมาทวงแค้นด้วยการเอาชนะบราซิล 4 - 3 คว่ำแชมป์ไปครองอย่างพลิกความคาดหมาย ดาวซัลโว Manoel Tobias ทีมชาติบราซิล 19 ประตู

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 5 ไทยเป 2004 ทีมชาติไทยก็ยังมีโอกาสมาโชว์ฝีเท้าอีกครั้ง และครั้งนี้ยังเก็บได้ 3 แต้ม ด้วยการชนะออสเตรเลีย 3 - 2 ส่วนแชมป์ตกเป็นของสเปนซึ่งเอาชนะอิตาลี 2 - 1

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 6 จะจัดขึ้นที่ประเทศบราซิล 2008 ทีมชาติไทยก็ได้เป็นหนึ่งในตัวแทนจากทวีปเอเชียได้เข้าแข่งขันในครั้งนี้ด้วย (วิกิพีเดีย. 2551: ออนไลน์)

ประเทศไทยได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2540 ด้วยความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่ายที่ช่วยกันผลักดันกีฬาชนิดนี้ให้ได้รับความนิยมมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร การกีฬาแห่งประเทศไทย และเดอะมอลล์ กรุ๊ป จำกัด ร่วมกันจัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ในรายการสตาร์อินดอร์ซอคเกอร์ (Star Indoor Soccer 1997) เมื่อวันที่ 12 - 21 กรกฎาคม 2540 ณ เดอะมอลล์ บางกะปิ โดยมี 12 ทีมสโมสรชั้นนำจากไทยแลนด์ลีกเข้าร่วมการแข่งขัน และทีมการทำเรือแห่งประเทศไทยชนะเลิศ ในปีต่อมาได้จัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ขึ้นอีกเป็นครั้งที่ 2 ในครั้งนี้

“ ทีมกรุงเทพมหานคร ” ชนะแชมป์เก่าการทำเรือแห่งประเทศไทย

ปี พ.ศ. 2543 ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลขึ้นเป็นครั้งที่ 3 โดยมีการแข่งขันรอบคัดเลือกในแต่ละภาคเพื่อนำทีมชนะเลิศและรองชนะเลิศมาแข่งขันกับทีมสโมสรชั้นนำจากไทยลีก ในการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งจากความสำเร็จในการแข่งขันครั้งนี้ทำให้กีฬาฟุตบอลเป็นที่นิยมมากยิ่งขึ้น ต่อมาประเทศไทยได้มีโอกาสเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย และจากการแข่งขันดังกล่าวทำให้ประเทศไทยได้อันดับสามและได้สิทธิ์เดินทางไปแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกรอบสุดท้าย ระหว่างวันที่ 18 พฤศจิกายน ถึง 3 ธันวาคม 2543 ณ ประเทศกัวเตมาลา ในปัจจุบันฟุตบอล (Futsal) เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและสนใจจากทุกเพศทุกวัย เนื่องจากเป็นเกมกีฬาที่ตื่นเต้น สนุกสนานในทุกๆ นาทีของการแข่งขัน และสามารถเล่นได้ตลอดปีทุกสภาพอากาศทำให้ฟุตบอล (Futsal) กลายเป็นกีฬายอดนิยมรับสหัสวรรษใหม่นี้

ประโยชน์ของการเล่นกีฬาฟุตบอล

กองพัฒนาการบุคคลการกีฬา (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2549: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของประโยชน์ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ไว้หลายด้าน ซึ่งทั้งตัวผู้เล่น สังคม และประเทศชาติ ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้เล่น แยกเป็น 4 ส่วน คือ

ด้านร่างกาย

- ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหว ซึ่งนำไปสู่ทักษะการเคลื่อนไหวในการเล่นกีฬา
- ทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรงและอดทน
- ทำให้ระบบหายใจและระบบหมุนเวียนโลหิตดีขึ้น
- ทำให้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีการทำงานสัมพันธ์กัน
- ทำให้ร่างกายมีการทรงตัวที่ดี
- ทำให้การขับถ่ายและการรักษาอุณหภูมิของร่างกายดีขึ้น
- ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหว เคลื่อนที่ได้อย่างรวดเร็วและว่องไว
- ทำให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สง่างาม

ด้านจิตใจ

- ทำให้จิตใจสบาย อารมณ์แจ่มใส สดชื่น
- ทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์
- ทำให้รู้จักอดทนและอดกลั้นกับสิ่งที่มากระทบ
- ทำให้รู้จักเป็นผู้ให้และเสียสละ
- ทำให้มีสมาธิ จิตใจแข็งแกร่งขึ้น
- ทำให้เป็นผู้ที่มีน้ำใจ เคารพและยอมรับกฎกติกา
- ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เคารพตนเอง และผู้อื่น

ด้านสติปัญญา

- ทำให้เกิดความเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม
- ทำให้รู้จักคิดและคาดคะเนล่วงหน้า
- ทำให้รู้จักวิเคราะห์สถานการณ์อย่างมีเหตุผล
- ทำให้กล้าที่จะแสดงออกทางความคิดและทางกาย
- ทำให้รู้จักแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ด้วยไหวพริบ
- ทำให้เกิดความรู้ใน กฎกติกา ระเบียบวินัย ยุทธวิธี และระบบการแข่งขัน

ด้านทัศนคติคุณธรรมและจริยธรรม

- ทำให้รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น
- ทำให้รู้จักรักและเคารพในความยุติธรรม
- ทำให้รู้จักปฏิบัติตนเองตามขอบเขตอันเหมาะสมถูกต้อง

- ทำให้รู้จักมองคนและสิ่งอื่น ๆ ในแง่ดี
- ทำให้รู้จักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี
- ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อ การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักการให้อภัย

2. ประโยชน์ด้านสังคม

- ทำให้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นและหมู่คณะ
- ทำให้รู้จักและยอมรับในสังคม
- ทำให้รู้จักเคารพกฎระเบียบของสังคม และมีวินัย
- ทำให้เกิดความเสมอภาคขึ้นในสังคม
- ทำให้รู้จักการเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี
- ทำให้เป็นผู้ที่มีมารยาทที่ดีทางสังคม
- ทำให้ไม่ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม
- รู้จักทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชนและบุคคลทั่วไป

3. ประโยชน์ด้านอื่น ๆ

- สามารถสร้างชื่อเสียง เกียรติยศให้กับตนเองและวงศ์ตระกูล รวมทั้งสถาบันบ้านเกิดและประเทศชาติ
 - ทำให้เกิดการสร้างงาน และอาชีพให้แก่ตนเอง และผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับกีฬา
- สื่อมวลชน องค์กรธุรกิจ เป็นต้น
- ทำให้สถานที่ หรือ ห้องถื่นที่จัดการแข่งขันเป็นที่รู้จักและเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจ
 - เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดมิตรภาพและความสัมพันธ์อันดี ระหว่าง บุคคล องค์กร ทั้งภายในและระหว่างประเทศ

กติกาฟุตบอล

กติกาข้อ 1 สนามแข่งขัน (The Pitch) ขนาดสนาม (Dimension) สนามแข่งขันต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ความยาวของเส้นข้างต้องยาวกว่าความยาวของเส้นประตู

ความยาว	ต่ำสุด	25 เมตร	สูงสุด	42 เมตร
ความกว้าง	ต่ำสุด	15 เมตร	สูงสุด	25 เมตร

การแข่งขันระหว่างชาติ (International Matches)

ความยาว	ต่ำสุด	38 เมตร	สูงสุด	42 เมตร
ความกว้าง	ต่ำสุด	18 เมตร	สูงสุด	22 เมตร

กติกาข้อ 2 ลูกบอล (The Ball) คุณลักษณะและหน่วยการวัด (Qualities and Measurements) ลูกบอลต้อง เป็นทรงกลม ทำด้วยหนัง หรือวัสดุอื่น ๆ ที่เหมาะสม เส้นรอบวงไม่น้อยกว่า 62 เซนติเมตร และไม่เกินกว่า 64 เซนติเมตร ขณะเริ่มการแข่งขันลูกบอลต้องมีน้ำหนัก

ไม่น้อยกว่า 400 กรัม และไม่มากกว่า 440 กรัม ความดันลมของลูกบอล 0.4 - 0.6 ระดับบรรยากาศ (400 - 600 กรัมต่อตารางเซนติเมตร) ที่ระดับน้ำทะเล

กติกาข้อ 3 จำนวนผู้เล่น (The Number of Players) ผู้เล่น (Players) ในการแข่งขันจะมีผู้เล่นสองทีม แต่ละทีมต้องมีผู้เล่นในสนามไม่เกิน 5 คน และต้องมีผู้เล่นคนหนึ่งเป็นผู้รักษาประตู อนุญาตให้มีผู้เล่นสำรองไม่เกิน 7 คน

กติกาข้อ 4 อุปกรณ์ของผู้เล่น (The Player's Equipment) ความปลอดภัย (Safety) ผู้เล่นต้องไม่ใช้อุปกรณ์หรือสวมใส่สิ่งใดที่เป็นอันตรายต่อตนเอง และผู้เล่นอื่น รวมถึงเครื่องประดับต่าง ๆ ทุกชนิด

กติกาข้อ 5 ผู้ตัดสิน (The Referee) อำนาจหน้าที่ของผู้ตัดสิน (The Authority of the Referee) การแข่งขันแต่ละครั้งจะถูกควบคุมโดยผู้ตัดสิน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ตามที่กติกาแข่งขันกำหนดไว้ นับตั้งแต่ได้ก้าวเข้าสู่สถานที่ตั้งของสนามแข่งขัน และจะสิ้นสุดเมื่อได้ออกจากสนามที่ตั้งนั้นไป

กติกาข้อ 6 ผู้ตัดสินที่ 2 (The Second Referee) ให้ปฏิบัติหน้าที่ด้านตรงข้ามของสนามแข่งขันกับผู้ตัดสิน เขาได้รับอนุญาตให้ชักนกหวีดได้ ผู้ตัดสินที่ 2 จะช่วยเหลือผู้ตัดสินในการควบคุมการแข่งขันให้เป็นไปตามกติกการแข่งขัน

กติกาข้อที่ 7 ผู้รักษาเวลาและผู้ตัดสินที่ 3 (The Timekeeper and The Third Referee) ต้องได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่นั่งอยู่ด้านนอกสนามที่เส้นแบ่งแดนด้านเดียวกับเขตเปลี่ยนตัว ผู้รักษาเวลาและผู้ตัดสินที่ 3 จะใช้นาฬิกาจับเวลาที่เหมาะสม และจำเป็นต้องมีอุปกรณ์ที่แสดงให้เห็นการกระทำผิดกติการวม ซึ่งทางสมาคมและสโมสรที่เป็นเจ้าของสนามจัดเตรียมไว้ให้ก่อนเริ่มการแข่งขัน

กติกาข้อ 8 ระยะเวลาของการแข่งขัน (The Duration of The match) การแข่งขันแบ่งระยะเวลาออกเป็น 2 ครั้ง ครั้งละ 20 นาทีเท่ากัน การรักษาเวลาเป็นหน้าที่ของผู้รักษาเวลา ซึ่งมีหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในกติกาข้อ 7 ระยะเวลาของการแข่งขันแต่ละครั้งอาจมีการเพิ่มเวลาเพื่อการเตะโทษ ณ จุดโทษ

เวลานอก (Time-Out) ทั้งสองทีมมีสิทธิ์ขอเวลานอก เป็นระยะเวลา 1 นาที ได้ในแต่ละครึ่งเวลา ภายใต้เงื่อนไขต่อไปนี้

การพักครึ่งเวลา (Half - time Interval) ต้องไม่เกิน 15 นาที

กติกาข้อ 9 การเริ่มเล่นและการเริ่มเล่นใหม่ (The Start and Restart of Play) การเตรียมการเบื้องต้น (Preliminaries) การเลือกแดนกระทำโดยการเสี่ยงด้วยเหรียญ ทีมที่ชนะการเสี่ยงจะเป็นผู้เลือกประตูในการรุกในครึ่งเวลาแรกของการแข่งขันอีกทีมจะเป็นฝ่ายเตะเริ่มเล่น เพื่อเริ่มต้นการแข่งขันทีมที่ชนะการเสี่ยงจะทำการเตะเริ่มเล่นในครึ่งเวลาหลังของกาแข่งขัน ทั้งสองจะเปลี่ยนแดนกันในครึ่งเวลาหลังของกาแข่งขันและทำการรุกประตูฝ่ายตรงข้าม

กติกาข้อ 10 ลูกบอลอยู่ในและนอกการเล่น (The Ball In and Out of Play)

ลูกบอลอยู่ในการเล่น (Ball in Play) ลูกบอลอยู่ในการเล่นอยู่ตลอดเวลา นับจากการเล่นจนกระทั่งการแข่งขันสิ้นสุดลง รวมทั้งเมื่อ

1. ลูกบอลกระดอนจากเสาหรือคานประตูเข้ามาในสนามแข่งขัน
2. การเตะเข้าเล่นจะนำลูกบอลมาวาง ณ จุดที่ใกล้เส้นข้างและเส้นสมมติที่ขนานกับเส้นประตู ภายใต้ตำแหน่งเมื่อลูกบอลกระทบเพดาน

ลูกบอลอยู่นอกการเล่น (Ball out of Play) ลูกบอลอยู่นอกการเล่นเมื่อ

1. ลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูหรือเส้นข้างไม่ว่าบนพื้นหรือในอากาศ
2. ผู้ตัดสินสั่งหยุดการเล่น
3. ลูกบอลกระทบหลังคา

กติกาข้อ 11 การนับประตู (The Method of Scoring) การทำประตู (Goal Scored) จะถือว่าได้ประตู เมื่อลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูระหว่างเสาประตูภายใต้คานประตู ภายใต้เงื่อนไขว่าต้องไม่มีการทำผิดกติกาการแข่งขันเกิดขึ้นโดยทีมที่ทำประตู

ข้อยกเว้น ผู้รักษาประตูและผู้เล่นฝ่ายลูกไม่สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการใช้มือและแขน

ทีมชนะ (Winning Team) ทีมที่ทำประตูได้มากกว่าในการแข่งขันจะเป็นฝ่ายชนะ (Winner) ถ้าทั้งสองทีมทำประตูได้เท่ากันหรือทำประตูกันไม่ได้ การแข่งขันครั้งนี้จะถือว่า เสมอกัน (Draw)

ระเบียบการแข่งขัน (Competition Rules) สำหรับการแข่งขันที่จบลงโดยผลเสมอกัน ระเบียบการแข่งขันอาจจะกำหนดรายละเอียดซึ่งเกี่ยวข้องกับการต่อเวลาพิเศษหรือการดำเนินการอื่น ๆ เพื่อหาทีมที่ชนะในการแข่งขันครั้งนั้น

กติกาข้อ 12 การเล่นที่ผิดกติกาและประพฤติผิด (Fouls and Misconduct)

การกระทำที่ผิดกติกาและเสียมารยาทจะถูกลงโทษดังนี้

โทษโดยตรง (Direct Free Kick) ถ้าผู้เล่นกระทำความผิดตามความผิดข้อหนึ่งข้อใดใน 6 ข้อต่อไปนี้ โดยผู้ตัดสินพิจารณาเห็นว่าขาดความระมัดระวัง ไม่ไตร่ตรองยังคิดหรือใช้กำลังแรงเกินกว่าเหตุ จะให้ฝ่ายตรงข้ามได้เตะโทษโดยตรง ได้แก่

1. เตะ (Kick) หรือพยายามเตะคู่ต่อสู้
2. ขัดขา (Trip) หรือพยายามขัดขาคู่ต่อสู้
3. กระโดด (Jump) เข้าใส่คู่ต่อสู้
4. ชน (Charge) คู่ต่อสู้ รวมถึงการชนด้วยไหล่
5. ทำร้าย (Strike) หรือพยายามทำร้ายคู่ต่อสู้
6. ผลัก (Pushe) คู่ต่อสู้

ถ้าผู้เล่นกระทำผิดตามความผิดข้อหนึ่งข้อใดใน 4 ข้อต่อไปนี้ จะให้ฝ่ายตรงข้ามได้เตะโทษ โดยตรงเช่นกัน ได้แก่

1. ดึง (Hold) คู่ต่อสู้
2. ถ่มน้ำลาย (Spit) ใส่คู่ต่อสู้
3. การพุ่งตัว (Slide) ในสภาวะที่พยายามจะเล่นลูกบอล ในขณะที่ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามกำลังเล่นลูกบอลหรือพยายามเล่นลูกบอลโดยคู่ต่อสู้ (Sliding Tackle)

ยกเว้น ผู้รักษาประตูสามารถสไลด์ในเขตโทษของตนเองเพื่อป้องกันประตูได้

4. เล่นลูกด้วยมือโดยเจตนา

ยกเว้น ผู้รักษาประตูที่อยู่ในเขตโทษของตนเอง

การกระทำผิดที่ต้องถูกให้ออก (Sending off Offences) ผู้เล่นต้องถูกให้ออกและแสดงใบแดง ถ้ากระทำผิดตามความผิดข้อหนึ่งข้อใดต่อไปนี้

1. กระทำผิดกติกาการเล่นอย่างรุนแรง (Serious Foul Play)
2. ประพฤติผิดกติกาอย่างร้ายแรง (Violent Conduct)
3. ถ่มน้ำลายใส่คู่ต่อสู้และบุคคลอื่น ๆ (Spits at an Opponent or any Other Person)
4. ป้องกันฝ่ายตรงข้ามในการได้ประตูหรือทำให้เสียโอกาสในการทำประตูได้อย่างชัดเจนโดยเจตนาเล่นลูกบอลด้วยมือ (กรณีนี้ไม่รวมถึงผู้รักษาประตูที่อยู่ในเขตโทษของตนเอง)
5. ป้องกันโอกาสในการทำประตูอย่างชัดเจนของฝ่ายตรงข้ามที่กำลังเคลื่อนที่มุ่งตรงไปยังหน้าประตูของฝ่ายตนโดยการกระทำผิดกติกา ต้องถูกลงโทษเป็นโทษโดยตรงหรือเตะโทษ ณ จุดโทษ

6. กระทำผิดซ้ำซาก (Uses Offensive) ใช้วาจาเหยียดหยามหยาบคาย (Insulting or Abusive Language) หรือแสดงท่าทางไม่เหมาะสม

7. ได้รับการคาดโทษเป็นครั้งที่สองในการแข่งขันครั้งเดียวกัน (Receives a Second Caution in the Same Match)

กติกาข้อ 13 การเตะโทษ (Free Kick) ประเภทของการเตะโทษ (Type of Free Kick)

การเตะโทษมีทั้งโทษโดยตรง (Direct) และโทษโดยอ้อม (Indirect) ในการเตะโทษโดยตรงและโดยอ้อม ในขณะที่เตะลูกบอลต้องตั้งวางนิ่งอยู่กับที่ เมื่อมีการเตะเกิดขึ้น ผู้เตะต้องไม่สัมผัสลูกบอลเป็นครั้งที่สอง ก่อนที่จะถูกสัมผัสโดยผู้เล่นอื่นก่อน

การเตะโทษโดยตรง (The Direct Free Kick) ถ้าเตะโทษโดยตรงที่เดียวเข้าประตูของฝ่ายตรงข้ามจะถือว่าเป็นประตู

การเตะโทษโดยอ้อม (The Indirect Free Kick) จะเป็นประตูเมื่อลูกบอลได้ถูกสัมผัสโดยผู้เล่นอื่น ๆ ก่อนที่จะเข้าประตู

กติกาข้อ 14 การทำผิดกติการวม (Accumulated Fouls) จะลงโทษด้วยโทษโดยตรงตามกติกาข้อ 12 การกระทำผิดกติการวม 5 ครั้งแรกของแต่ละทีมในแต่ละครึ่งเวลา จะต้องจดบันทึกใน

สรุปผลการแข่งขัน ตำแหน่งของการเตะโทษ (Position of Free Kick) สำหรับการทำผิดกติการวม 5 ครั้งแรกของแต่ละทีมในแต่ละครั้งเวลาของการแข่งขัน จะถูกจดบันทึกไว้

กติกาข้อ 15 การเตะโทษ ณ จุดโทษ (The Penalty Kick)

การเตะโทษ ณ จุดโทษ จะลงโทษแก่ทีมที่กระทำความผิดที่เป็นโทษโดยตรง ซึ่งการกระทำผิดภายในเขตโทษของตนเองและขณะที่ลูกบอลอยู่ในการเล่น สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะโทษ ณ จุดโทษ อนุญาตให้ชดเชยเวลาสำหรับการเตะโทษ ณ จุดโทษ เมื่อหมดเวลาการแข่งขันของแต่ละครึ่ง หรือเมื่อหมดเวลาของการต่อเวลาพิเศษ

กติกาข้อ 16 การเตะเข้าเล่น (Kick In)

การเตะเข้าเล่นเป็นวิธีการอย่างหนึ่งของการเริ่มเล่นใหม่ ไม่สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะเข้าเล่น

การเตะเข้าเล่น (A Kick in Awarded)

1. เมื่อลูกบอลผ่านเส้นข้างออกไปทั้งลูกไม่ว่าจะบนพื้นหรือในอากาศ หรือกระทบหลังคา
2. จากจุดที่ซึ่งลูกบอลตัดผ่านออกเส้นข้างไป
3. ให้ฝ่ายตรงข้ามกับผู้เล่นที่สัมผัสลูกบอลเป็นครั้งสุดท้าย

ตำแหน่งของลูกบอลและผู้เล่น (Position of the Ball and the Players)

1. ลูกบอลจะต้องวางนิ่งอยู่บนเส้นข้าง
2. การเตะเข้าเล่นเตะไปในทิศทางใดก็ได้

กติกาข้อ 17 การเล่นลูกจากประตู (The Goal Clearance)

การเล่นลูกจากประตู เป็นวิธีการหนึ่งของการเริ่มเล่นใหม่ ไม่สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเล่นลูกจากประตู

การเล่นลูกจากประตู เมื่อลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูออกไปทั้งลูก ไม่ว่าจะเป็นทั้งบนพื้นหรือในอากาศ โดยผู้เล่นฝ่ายลูกสัมผัสลูกบอลเป็นครั้งสุดท้าย และไม่ใช่เป็นการทำประตูตามเงื่อนไขของกติกาข้อ 11

กติกาข้อ 18 การเตะจากมุม (The Corner Kick)

การเตะจากมุมเป็นวิธีการหนึ่งของการเริ่มเล่นใหม่ สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะจากมุม แต่ต้องทำประตูฝ่ายตรงข้ามเท่านั้น

เตะจากมุมเมื่อ (A Corner Kick Awarded When) เมื่อลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านออกเส้นประตูไปทั้งบนพื้นหรือในอากาศ โดยผู้เล่นฝ่ายรับสัมผัสลูกเป็นครั้งสุดท้าย และไม่ใช่เป็นการทำประตูตามเงื่อนไขของกติกาข้อ 11

ประวัติกีฬาแห่งชาติ

“กีฬาแห่งชาติ” ได้วิวัฒนาการมาจากกีฬาเขต นับตั้งแต่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2507 คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ได้วางโครงการในอันที่จะขยายการส่งเสริมกีฬาออกไปให้ทั่วราชอาณาจักร ด้วยการการจัดการแข่งขันระหว่างจังหวัด ภายในภาคต่างๆ ของประเทศขึ้นพร้อมกัน แต่โดยที่ประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 เมื่อเดือนธันวาคม 2509 ซึ่งโดยปกติจะต้องใช้เวลาเตรียมการประมาณ 3 - 4 ปี และองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยต้องรับภาระในด้านธุรการของงานครั้งนั้น จึงทำให้โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภาคจะต้องเลื่อนไปโดยไม่มีกำหนด จนกระทั่งเสร็จสิ้นการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 จึงเริ่มดำเนินการใหม่ ความคิดในอันที่จะรวบรวมนักกีฬาทั่วประเทศ รวมทั้งการขยายการส่งเสริมกีฬาออกไปให้ทั่วถึงด้วยวิธีการจัดการแข่งขันเป็น ระดับจังหวัด และภาคนี้ได้ทวีมากขึ้น เมื่อสิ้นการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 อันเป็นระยะที่ประชาชนได้ให้ความสนใจแก่การกีฬาอย่างกว้างขวาง อยู่แล้ว คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย จึงได้หยิบยกโครงการนี้ขึ้นมาพิจารณาใหม่อย่างจริงจัง และในเดือนมีนาคม 2510 ได้มีมติยืนยันที่จะจัดการแข่งขันกีฬาภาคขึ้นเป็นงานประจำปีกำหนดวันที่ 9 ธันวาคม อันถือได้ว่าเป็นวันที่มีความสำคัญในประวัติศาสตร์การกีฬาของไทยโดยเป็นวัน ที่เปิดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 ที่เห็นว่าเพื่อเป็นการประหยัดและเริ่มต้นควรจัดการแข่งขันที่ได้รับความนิยม อย่างแพร่หลาย 4-5 ประเภทก่อน เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล แบดมินตัน ลอนเทนนิส และได้มีการวางแผนในรายละเอียดรวมทั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ขึ้นพร้อมที่จะปฏิบัติการได้ในเดือนธันวาคม 2510 ตามแผนการขั้นแรกนี้ องค์การฯ ได้จัดกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงขึ้นในภาคสมมุติ 5 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้ และจะได้ขอให้จังหวัดต่าง ๆ ที่อยู่ในภาคหนึ่งภาคนี้จะป็นตัวแทนจังหวัดอื่น ๆ จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างจังหวัดภายในภาค เพื่อให้ได้ นักกีฬาผู้แทนของภาคนี้ขึ้นไว้ องค์การจะเป็นฝ่ายนำนักกีฬาของภาคไปแข่งขันชิงชนะเลิศที่ กรุงเทพมหานคร ต่อไป อย่างไรก็ตามก็ได้เกิดมีความเห็นว่าภาคสมมุติเช่นนี้อาจจะปะปนกับภาคของทางราชการ ซึ่งจัดแบ่งแตกต่างกันตามความจำเป็นของงานได้ง่าย

ประเพณีการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ จะต้องขอพระราชทานไฟพระฤกษ์จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อนำมาประกอบพิธีในวันเปิดและจุดในกระถางคบเพลิงตลอดการแข่งขัน ทั้งนี้ คณะกรรมการจัดการแข่งขันจะต้องทำหนังสือติดต่อยังสำนักพระราชเลขาธิการ สำนักพระราชวัง เพื่อนำความขึ้นกราบบังคมทูลถึงกำหนดนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ ให้คณะกรรมการเข้าเฝ้ารับพระราชทานไฟพระฤกษ์นี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงจุดจากวัดพระศรีรัตนศาสดาราม แล้วพระราชทานให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติในปีนั้น ๆ ไฟพระฤกษ์สำหรับการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ เริ่มครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2510 ที่กรุงเทพมหานคร

การแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ตามแผนการเดิมจะมีขึ้นที่กรุงเทพมหานครในวันที่ 9 ธันวาคม 2510 และด้วยความคิดที่จะขยายกิจกรรมนี้ออกไปสู่ประชาชนในเขตต่าง ๆ ของประเทศ จึงได้วางหลักการต่อไปว่าหากจังหวัดหัวหน้าเขตใดมีสถานที่พอที่จะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเขตครั้งต่อไปแล้ว จะได้มีการประชุมปรึกษาหารือระหว่างจังหวัดหัว หน้าเขตต่าง ๆ ในโอกาสการแข่งขันกีฬาเขต ครั้งที่ 1 เพื่อมอบให้จังหวัดนั้นมีเวลาดำเนินการต่อไป หลักการสำคัญอีกประการหนึ่งของงานกีฬาเขตซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตนักกีฬาใหม่ของชาติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ก็คือ ห้ามนักกีฬาที่เป็นทีมชาติเข้าร่วมการแข่งขัน

ในเดือนกุมภาพันธ์ 2510 ประเทศกัมพูชาซึ่งได้รับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแหลมทอง ครั้งที่ 4 ได้ลาออกจากสหพันธ์กีฬาแหลมทองอย่างกะทันหัน ที่ประชุมมนตรีสหพันธ์ในการประชุม เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2510 ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ซึ่งไม่ต้องการให้การแข่งขันกีฬาแหลมทองต้องเปลี่ยนกำหนดไป เพราะการกระทำของกัมพูชา เป็นครั้งที่ 2 ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ขอรับรองประเทศไทยให้จัดการแข่งขันแทน เพราะอยู่ในฐานะที่พร้อมกว่าประเทศอื่น เนื่องจากเพิ่งจัดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 ได้เพียงปีเดียว คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาคำขอรับรองประเทศภาคีด้วยดี และเห็นชอบให้ ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแหลมทองครั้งที่ 4 ขึ้น อันนำมาซึ่งความชื่นชมแถมมิตรประเทศที่เกี่ยวข้องคณะกรรมการจัดการแข่งขัน กีฬาแหลมทอง ครั้งที่ 4 ได้กำหนดเปิดการแข่งขันใน วันที่ 9 ธันวาคม 2510 ด้วยเหตุนี้ในการประชุมคณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย เมื่อเดือนมิถุนายน 2510 อันมีพลเอก ประภาส จารุเสถียร เป็นประธานกรรมการองค์การฯ จึงต้องพิจารณาการดำเนินการแข่งขันกีฬาเขต ครั้งที่ 1 อีกคำรบหนึ่ง สำคัญสำคัญของความเห็นของที่ประชุมครั้งนั้น นอกจากจะได้เลื่อนกำหนดการแข่งขันกีฬาเขตให้เร็วขึ้นแล้ว ยังให้เพิ่มประเภทกีฬาที่จะให้มีการแข่งขันให้ครบประเภทที่จะมีการแข่งขันใน กีฬาแหลมทอง ครั้งที่ 4 ด้วย โดยเพิ่มกีฬามวยสากล จักรยาน ยูโด รักบี้ ตะกร้อ ข้ามตาข่าย ยิงปืน ว่ายน้ำ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล ยกน้ำหนัก และเรือใบ

ทั้งนี้ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะให้นักกีฬาต่างจังหวัดทั่วประเทศได้มีโอกาสรับ การคัดเลือกเป็นทีมชาติในการแข่งขันกีฬาแหลมทองด้วย ขณะเดียวกันย่อมหมายความว่าจังหวัดต่าง ๆ และ องค์การฯ จะต้องเร่งรัดจัดงานให้เร็วและมากขึ้นในเวลาจำกัดนอกจากนี้องค์การฯ ยังต้องทำหน้าที่เป็นสำนักเลขาธิการของงานกีฬาแหลมทอง ครั้งที่ 4 ซึ่งมีเวลาเตรียมการจำกัดเช่นเดียวกัน ดีที่สุดที่จะทำได้ในภาวะเช่นนี้ คือ กำหนดการแข่งขันกีฬาเขต ครั้งที่ 1 ในวันที่ 1 - 5 พฤศจิกายน 2510 เป็นที่น่ายินดีแก่เจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีการแข่งขันกีฬา เขต ครั้งที่ 1 ได้รับการสนใจจากประชาชนและส่วนจังหวัดต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าโอกาสในการเตรียมนักกีฬามีน้อยมาก ขาวการแข่งขันจากจังหวัดต่าง ๆ แสดงว่าการกีฬาเป็นสมบัติของประชาชนอย่างแท้จริง

ในโอกาสที่นักกีฬาทั่วประเทศได้มาชุมนุมด้วยใจสมัคร เพื่อการกีฬาพร้อมกันเป็นครั้งแรก ในประวัติศาสตร์การกีฬาของไทยครั้งนี้ นับเป็นการเริ่มต้นอันควรได้รับการอุมชูส่งเสริมจากประชาชนและเจ้าหน้าที่ ทุกฝ่าย ผู้มีส่วนเป็นเจ้าของโดยเท่าเทียมกันทุกคน หลังจากการแข่งขันกีฬาเขต ครั้งที่ 1 องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยได้แบ่งเขตการแข่งขันใหม่ โดยถือการแบ่งเขต

ของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมี 10 เขต และให้แต่ละเขตหมุนเวียนเปลี่ยนกันเป็นเจ้าภาพตามความเหมาะสม โดยองค์การส่งเสริมกีฬาฯ ได้ช่วยสนับสนุนในด้านงบประมาณจึงได้เปลี่ยนคำว่า "ภาค" เป็น "เขต" และเพื่อความสะดวกได้ให้เลขที่ของเขตแทนการใช้ชื่อเขตตามส่วนของประเทศ เพื่อมิให้เกิดความรู้สึกแตกต่างกันมากเกินไป แต่หากจะดูที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของเขตหนึ่ง ๆ จะเห็นได้ว่า 1 ก็คือกลุ่มจังหวัดในภาคเหนือของประเทศ เขต 2 อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 3 อยู่ในภาคกลาง เขต 4 อยู่ในภาคนครหลวงและตะวันออกและเขต 5 อยู่ในภาคใต้เน้นเองการใช้ชื่อกีฬาเขตจึงเกิดขึ้นด้วยเหตุนี้

หลังจากการแข่งขันกีฬาเขต ครั้งที่ 1 องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยได้แบ่งเขตการแข่งขันใหม่ โดยถือการแบ่งเขตของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมี 10 เขต และให้แต่ละเขตหมุนเวียนเปลี่ยนกันเป็นเจ้าภาพตามความเหมาะสม นับจากนั้นเป็นต้นมาการแข่งขันกีฬาเขตก็ดำเนินเรื่อยมา จนถึงการแข่งขันกีฬาเขต ครั้งที่ 17 ซึ่งจัด ขึ้นที่จังหวัดพิษณุโลก ทางคณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ได้เปลี่ยนชื่อการแข่งขันใหม่จาก "การแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย" เป็น "การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ" และให้นับจำนวนครั้งต่อเนื่องจากเดิมเป็น ครั้งที่ 17 ดังนั้นการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ จึงเริ่มต้นที่จังหวัดพิษณุโลกใช้ชื่อว่า การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 17 นอกจากนี้ยังอนุญาตให้นักกีฬาทีมชาติเข้าแข่งขันได้เกือบทุกประเภทกีฬาภายใต้เงื่อนไขจำกัดบางประการ จึงทำให้การแข่งขันน่าดูยิ่งขึ้น ทั้งยังเปิด โอกาสให้นักกีฬาส่วนภูมิภาคได้ประลองฝีมือกับนักกีฬาทีมชาติ เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์แก่นักกีฬานำใหม่ด้วย

การแข่งขันและจังหวัดที่จัดการแข่งขัน

ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 1 - 5 พฤศจิกายน 2510 พระนครเป็นเจ้าภาพ แบ่งทีมการแข่งขันออกเป็น 5 เขต

ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 3 - 9 ธันวาคม 2511 จังหวัดเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 24 - 30 สิงหาคม 2512 จังหวัดสงขลาเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 1 - 7 พฤศจิกายน 2513 จังหวัดนครราชสีมาเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 5 ระหว่างวันที่ 2 - 9 ธันวาคม 2514 จังหวัดนครสวรรค์เป็นเจ้าภาพ เปลี่ยนแปลง

การแข่งขันจาก 9 เขตเป็น 10 เขต โดยแยกกรุงเทพมหานครออกมาจากเขต 1 เป็นเขต 10

ครั้งที่ 6 ระหว่างวันที่ 2 - 8 ธันวาคม 2515 จังหวัดราชบุรีเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 7 ระหว่างวันที่ 23 - 29 สิงหาคม 2516 จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 3 - 8 สิงหาคม 2517 จังหวัดชลบุรีเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 9 ระหว่างวันที่ 28 พฤศจิกายน - 4 ธันวาคม 2518 จังหวัดลพบุรีเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 10 ระหว่างวันที่ 4 - 10 ธันวาคม 2519 จังหวัดอุดรธานีเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 11 ระหว่างวันที่ 11 - 17 ธันวาคม 2520 จังหวัดกรุงเทพมหานครเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 12 ระหว่างวันที่ 14 - 30 มกราคม 2522 จังหวัดอุบลราชธานีเป็นเจ้าภาพ เดิมกำหนดจัดปี 2521 แต่เกิดอุทกภัย ทำให้ต้องเลื่อนการแข่งขัน

ครั้งที่ 13 ระหว่างวันที่ 23 - 29 ธันวาคม 2522 จังหวัดลำปางเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 22 - 28 มีนาคม 2524 จังหวัดปัตตานีเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 15 ระหว่างวันที่ 22 - 28 พฤศจิกายน 2524 จังหวัดอุดรธานีเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 16 ระหว่างวันที่ 19 - 25 มีนาคม 2525 จังหวัดภูเก็ตเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 17 ระหว่างวันที่ 22 - 28 มกราคม 2527 จังหวัดพิษณุโลกเป็นเจ้าภาพ ในครั้งนี้คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยได้เปลี่ยนชื่อการแข่งขันเสียใหม่ จาก กีฬาเขตแห่งประเทศไทย เป็น กีฬาแห่งชาติ โดยให้ใช้ชื่อนี้ตั้งแต่ครั้งที่ 18 เป็นต้นไป

ครั้งที่ 18 ระหว่างวันที่ 20 - 26 มกราคม 2528 จังหวัดเชียงรายเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 19 ระหว่างวันที่ 14 - 20 กุมภาพันธ์ 2529 จังหวัดจันทบุรีเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 20 ระหว่างวันที่ 23 - 29 มกราคม 2530 จังหวัดร้อยเอ็ดเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 21 ระหว่างวันที่ 18 - 24 ธันวาคม 2530 จังหวัดลพบุรีเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 22 ระหว่างวันที่ 22 - 28 มีนาคม 2532 จังหวัดสงขลาเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 23 ระหว่างวันที่ 4 - 10 มีนาคม 2533 จังหวัดเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 24 ระหว่างวันที่ 17 - 23 มีนาคม 2534 จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 25 ระหว่างวันที่ 12 - 18 กรกฎาคม 2535 จังหวัดขอนแก่นเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 26 ระหว่างวันที่ 24 - 31 กรกฎาคม 2536 จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 27 ระหว่างวันที่ 19 - 26 พฤศจิกายน 2537 จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 28 ระหว่างวันที่ 16 - 23 มิถุนายน 2539 จังหวัดนครสวรรค์เป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 29 ระหว่างวันที่ 19 - 26 ธันวาคม 2539 จังหวัดตรังเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 30 ระหว่างวันที่ 8 - 15 ธันวาคม 2540 จังหวัดศรีสะเกษเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 31 ระหว่างวันที่ 24 - 31 กรกฎาคม 2541 จังหวัดระยองเป็นเจ้าภาพ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในการประชุมเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย รับเป็นเจ้าภาพจัดกีฬาแห่งชาติ (รูปแบบใหม่) ซึ่งจะกำหนดจัด 2 ปี/ครั้ง และเปลี่ยนจากการแข่งขันในนามเขตทั้ง 10 เขต เป็น จังหวัดทั้ง 76 จังหวัด

ครั้งที่ 32 ระหว่างวันที่ 9 - 20 ธันวาคม 2543 จังหวัดกรุงเทพมหานครเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 33 ระหว่างวันที่ 13 - 24 ธันวาคม 2545 จังหวัดเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 34 ระหว่างวันที่ 18 - 28 ธันวาคม 2547 จังหวัดราชบุรีเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 35 ระหว่างวันที่ 9 - 19 กันยายน 2549 จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นเจ้าภาพ มีมติคณะรัฐมนตรีเปลี่ยนแปลงการแข่งขันจาก 2 ปี/ครั้ง เป็นปีละ 1 ครั้ง เพื่อความต่อเนื่องในการพัฒนาของวงการกีฬา โดยรูปแบบการแข่งขันยังเป็นเช่นเดิม

ครั้งที่ 36 ระหว่างวันที่ 15 - 25 กันยายน 2550 จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 37 ระหว่างวันที่ 14 - 24 ธันวาคม 2551 จังหวัดพิษณุโลกเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 38 ระหว่างวันที่ 9 - 19 กันยายน 2552 จังหวัดตรังเป็นเจ้าภาพ
(วิกิพีเดีย. 2552: ออนไลน์)

ระเบียบการแข่งขันฟุตบอลกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38

1. คุณสมบัติและสิทธิของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน (นักกีฬา) จะต้องมีความสมบัติ ดังต่อไปนี้

1.1 ให้เป็นไปตามข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทยว่าด้วยการแข่งขันกีฬา
แห่งชาติ พ.ศ.2550

1.2 นักกีฬาและเจ้าหน้าที่ประจำทีมที่สมัครเข้าแข่งขันจะต้องไม่อยู่ระหว่างที่
สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) หรือสหพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (A.F.C.) หรือสหพันธ์ฟุตบอล
แห่งอาเซียน (A.F.F.) หรือสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ (F.A.T.) หรือการกีฬาแห่งประเทศไทย
(S.A.T) ลงโทษห้ามเข้าแข่งขัน หรือพักการแข่งขัน ผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกลงโทษนี้ไม่มีสิทธิ์เข้า
มีส่วนเกี่ยวข้องกับทีมที่เข้าแข่งขันครั้งนี้ ไม่ว่าประการใด ๆ

1.3 อนุญาตให้นักกีฬาฟุตบอล (หญิง) ในนามทีมชาติไทยและนักกีฬาที่ส่งรายชื่อ
เข้าแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก ลงทำการแข่งขันในกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 (พ.ศ. 2552) ได้ โดย
ส่งรายชื่อได้ไม่เกิน 3 คนและลงทำการแข่งขันได้ไม่เกิน 2 คน (ในกรณีสมัครเข้าร่วมแข่งขันรอบ
คัดเลือกยังไม่มีชื่อปรากฏในคุณสมบัติข้อนี้ สามารถเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับชาติ) ได้

1.4 ห้ามนักกีฬาในประเภทฟุตบอลกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ลงแข่งขันในประเภท
ฟุตบอล

2. จำนวนผู้เข้าร่วมการแข่งขัน

2.1 ในรอบคัดเลือกระดับภาค ให้แต่ละจังหวัดที่ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน ส่งรายชื่อ
นักกีฬาสมาชิกเข้าแข่งขันได้ไม่เกิน 14 คน แต่ไม่น้อยกว่า 10 คน และผู้ควบคุมทีมทีมละ 3 คน และ
ในการแข่งขันแต่ละครั้งของทุกทีมที่มีการแข่งขันในแต่ละวันมีสิทธิ์ส่งรายชื่อนักกีฬาแข่งขันได้อีกจำนวน
ครั้งละไม่เกิน 12 คน โดยมีผู้เล่นในสนามไม่เกิน 5 คน และผู้เล่นสำรองไม่เกิน 7 คน

2.2 ในการแข่งขันระดับชาติ (กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38) ให้แต่ละจังหวัดที่ผ่านการ
คัดเลือกระดับภาคยืนยันรายชื่อนักกีฬา จำนวน 12 คน แต่ไม่น้อยกว่า 10 คน ตามระยะเวลาที่การ
กีฬาแห่งประเทศไทยกำหนดไม่น้อยกว่า 60 วันก่อนการแข่งขันระดับชาติ (ตามใบส่ง ENTRY
FORM NAME) จังหวัดใดไม่ยืนยันรายชื่อ การกีฬาแห่งประเทศไทยจัดรายชื่อที่เกินจากลำดับ 12
เป็นต้นไป โดยไม่มีเงื่อนไข (ตรังเกมส์. 2552: ออนไลน์)

ในการแข่งขันฟุตบอลหญิงได้มีการบรรจุให้มีการแข่งขันเป็นครั้งแรกคือ ฟิสิกส์โลกเกมส์
การแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 จังหวัดพิษณุโลก จนถึงในครั้งนี้นักกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เออลี่ (Early. 1987: 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคลเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับการปรับความพฤติกรรม และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬากอล์ฟ นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว

ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกายการแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่าในกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้มแต่ไม่มีในกีฬาประเภททีมและพบว่าแรงจูงใจในการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

วอร์เรน (พีระเจต รืวทอง. 2536: 38; อ้างอิงจาก Warren. 1987) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ผลการวิจัยทางด้านแรงจูงใจของนักกีฬา ค.ศ. 1975-1986 จากการศึกษาได้รวบรวมรายงานการวิจัย 60 เรื่อง ในระหว่างปี ค.ศ. 1975-1983 เพื่อเป็นข้อมูล มาสรุปเป็นทฤษฎีและหลักต่าง ๆ เพื่อใช้ในการค้นคว้าต่อ ๆ มา ผลการศึกษาศึกษาพบว่า การเข้าร่วมของนักกีฬาในการแข่งขัน มักจะมีความต้องการความสำเร็จและแรงจูงใจภายนอกมีน้อยกว่าแรงจูงใจภายใน ความสนุกสนานจะเป็นปัจจัยของแรงจูงใจในขั้นต้น

อโมรอส และฮอร์น (Amorase; & Horm. 1995: 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬามหาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ชและสถานภาพทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์ว่าพฤติกรรมของโค้ช และสถานภาพทางการศึกษาสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬามหาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่ แบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬา จำนวน คน ผลการวิเคราะห์พบว่า ลักษณะการโค้ชแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองรุนแรงมีผลลบสนับสนุนอย่างมาก ที่ทำให้แรงจูงใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายใน

คารูสซานู และโรเบิร์ตซ (Karussanu; & Roberts. 1995: 57) ได้ศึกษาแรงจูงใจในกิจกรรมพลศึกษา โดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเอง การศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อค้นหามหาบทของการกำหนดเป้าหมายชัดเจนและบรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่ต่อระดับแรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 247 คน ที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับพื้นฐาน แบบสอบถามเกี่ยวกับเป้าหมายของการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริมความต้องการ

เรียนดัชนี่ซึ่งถึงแรงจูงใจภายในประสิทธิภาพ และความสามารถของตนเองที่มีครูชี้แนะจะทำให้ นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายามพัฒนาความสามารถเมื่อมีการเรียนการสอน โฟร์แฮนด์ แบค แอนด์แวลเลย์ในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตั้งใจจะให้ได้ผลดี แต่ในทางชี้แนะและ สาธิตการตั้งเป้าหมายทางอารมณ์ แสดงว่ามีแรงจูงใจภายใน ขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่รับรู้ โดยจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะและช่วงแสดงออกจากกันจะมีผลต่อ แรงจูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

ฮิลเดอร์แบรนต์ (Hilderbrand. 1996: 56) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของ แรงจูงใจและการช่วยมีส่วนร่วมในการออกกำลังกายของนักศึกษาระดับวิทยาลัย ผลการศึกษา พบว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจและการเข้าร่วมกิจกรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .001

ไวท์และ แซลลี่ (White; & Sally. 1996: 4 - 18) ได้ศึกษาความเกี่ยวข้องของเพศที่มี ผลกระทบต่อทางกีฬาและแรงจูงใจที่ส่งผลถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา ซึ่ง ใช้แบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬาในการทดสอบ และอธิบายถึง ความแตกต่างของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา (TEOSQ) ผลการศึกษา พบว่าเยาวชนที่มีความสามารถสูงในการแข่งขัน คือ กลุ่มวิทยาลัย มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเอง กลุ่มอื่น ๆ และพบว่าเพศชายมีเจตคติเกี่ยวกับตนเองสูงกว่าเพศหญิง และเพศมีผลต่อระดับ ความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งปรากฏจากคะแนนเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานมีความมั่นคงต่อเจตคติ ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกถึงเจตคติสู่ความสำเร็จและเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

งานวิจัยในประเทศไทย

พิชัย ผิวคราม (2533: 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทิมาติกกลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักกีฬาทิมาติกไทย ที่ได้รับคัดเลือกไปแข่งขันกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 15 ณ ประเทศ มาเลเซีย จำนวน 27 ชนิดกีฬา มีนักกีฬาจำนวน 400 คน เป็นนักกีฬาหญิง 148 คน นักกีฬาชาย 252 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการ เป็นนักกีฬาทิมาติกชุดสีเกมส์ ครั้งที่ 15 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากคือ ด้านความรัก ความถนัด ความสนใจ สุขภาพอนามัย ความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความคิดเห็นส่วนตัว และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยคือ รายได้และผลประโยชน์ เกียรติและโอกาสที่จะได้รับ ความก้าวหน้าในอนาคต แรงจูงใจระหว่างนักกีฬาหญิงและชายมาแตกต่างกัน

พรเทพ ลีทองอิน (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพล ศึกษาของนักเรียนวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาวิชาพลศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง รวม ทั้งสิ้น 387 คน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามที่ผู้ทำการวิจัยค้นคว้าสร้างขึ้น ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัย ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษา มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรักความถนัดและความสนใจในสาขาวิชาชีพพลศึกษา มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความสนใจเกี่ยวกับกีฬา
2. ปัจจัยความคิดเห็นส่วนตัว มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ เป็นวิชาที่แสดงออกด้านความสามารถทางกาย และครูพลศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด
3. ปัจจัยความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ มีตัวแปรที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความรู้ทางด้านพลศึกษาช่วยให้หางานได้หลายทาง เห็นว่ามีช่องทางเรียนต่อได้หลายสถาบัน มีทางหารายได้พิเศษ เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติและเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อตัวเองในชีวิตประจำวัน
4. ปัจจัยด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตัวเอง
5. ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตัวเอง
6. ปัจจัยด้านความจำเป็นบางประการ มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ต้องการเรียนจบเพื่อประกอบอาชีพให้เร็วที่สุด
7. ปัจจัยด้านสุขภาพอนามัย มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ สุขภาพแข็งแรงเหมาะสมกับการเรียนสาขาพลศึกษา มีความสนุกสนานและพึงพอใจกับการออกกำลังกายและการฝึกพลศึกษา ชอบเรียนวิชานี้ เพราะได้ออกกำลังกายมากกว่าวิชาอื่น และชอบกิจกรรมที่มีการต่อสู้และมีการแข่งขัน

สุริย์ พันธรัักษ์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา จักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬاجักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบันราชภัฏจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพ และสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาทั้งหมด มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง
2. นักกีฬาจักรยานเสือเขาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาระดับอายุทั่วไป มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ซงชัย บุสสี (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะของผู้สูงอายุในจังหวัดสระบุรี การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะของผู้สูงอายุในจังหวัดสระบุรี ในด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและสังคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการศึกษานี้ครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุชายและหญิง ที่มาออกกำลังกายโดยการเดินและวิ่งเหยาะในสนามกีฬาของอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดสระบุรี จำนวน 600 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Random Sampling) มา 10 อำเภอ ๆ ละ 60 คน โดยแยกเพศชายอำเภอละ 30 คน และเพศหญิงอำเภอละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .897 เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้สูงอายุเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. ผู้สูงอายุ อาชีพข้าราชการบำนาญและพนักงาน และประกอบอาชีพส่วนตัวทั้งเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. ผู้สูงอายุ ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และวุฒิการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปทั้งเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากการศึกษาทฤษฎีและงานเอกสารต่าง ๆ จะเห็นว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยในการสร้างความสำเร็จและพัฒนาบุคคล แรงจูงใจสามารถช่วยให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่เป็นพฤติกรรมพึงประสงค์ สามารถปรับปรุงตนเอง เข้าใจตนเอง ยอมรับและตระหนักในความสามารถของตนเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์จะเป็นประโยชน์ช่วยให้เข้าใจในการกระทำและพฤติกรรมของมนุษย์เราได้มากขึ้น สามารถนำไปใช้แนวทางที่สร้างสรรค์ต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนแบบสอบถาม
6. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬากีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ จำนวน 144 คน จากทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน 12 ทีม

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬากีฬาแห่งชาติ จำนวน 144 คน จากประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง หรือเป็นกลุ่มเป้าหมาย (Target Group) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬากีฬาฟุตบอลในกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัย เอกสารตำราต่าง ๆ และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้านได้แก่ (1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (2) ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง (3) ด้านรายได้และผลประโยชน์ (4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ (5) ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่น ๆ เป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าวิจัยต่าง ๆ โดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. ศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นจากการสอบถามกับนักกีฬาฟุตบอล
3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถามโดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน คือ
 - 3.1 ด้านความรักความถนัด และความสนใจ
 - 3.2 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
 - 3.3 ด้านรายได้และผลประโยชน์
 - 3.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
 - 3.5 ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ประธานคณะกรรมการคณาจารย์และกรรมการควบคุมปริญาานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้างและเนื้อหา
6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญไปให้ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญาานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง
7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและประธานคณะกรรมการควบคุมปริญาานิพนธ์ไปทดลองใช้กับนักกีฬาฟุตบอลหญิง จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91
8. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีม
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนแบบสอบถาม

เกณฑ์ในการให้คะแนนตามตารางประมาณค่า ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

คะแนน 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

คะแนน 2 คะแนน หมายถึง น้อย

คะแนน 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

คะแนน 4 คะแนน หมายถึง มาก

คะแนน 5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับของแรงจูงใจ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.20 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.40 - 4.19 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.60 - 3.39 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.80 - 2.59 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.79 หมายถึง น้อยที่สุด

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำเสนอมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงค่าความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แบบสอบถามที่วัดแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 นำมาเรียงแล้วนำเสนอเป็นรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ โดยการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรเพศหญิงจำนวน 144 คน ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 ฉบับ ได้รับกลับคืนจำนวน 144 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ทางสถิติตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. ตอนที่ 2 นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ ทั้ง 5 ด้านคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ, ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง, ด้านรายได้และผลประโยชน์, ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบสอบถาม แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและนำเสนอในรูปความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 ค่าความถี่และค่าร้อยละ ของคะแนนข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (n=144)

ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตบอล	จำนวน(f)	ร้อยละ(%)
ต่ำกว่า 1 ปี	23	16.0
1 - 2 ปี	32	22.2
มากกว่า 2 ปี	89	61.8
รวม	144	100

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอล ส่วนใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลมากกว่า 2 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8 รองลงมามีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล 1 - 2 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลต่ำกว่า 1 ปี มีน้อยที่สุดคือจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ของนักกีฬาฟุตบอลหญิง (n=144)

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	แรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. สนใจในกีฬาฟุตบอล	3.96	0.93	มาก
2. เชื่อว่าตนเองเล่นกีฬาฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ	3.83	1.02	มาก
3. ชอบเกมการแข่งขันของกีฬาฟุตบอล	2.98	0.91	ปานกลาง
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะของฟุตบอลอย่างถูกวิธี	2.88	1.04	ปานกลาง
5. ต้องการเก่งและมีชื่อเสียงเหมือนกับนักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จในปัจจุบัน	3.78	0.88	มาก
6. ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น	4.11	0.83	มาก
7. ชอบกีฬาประเภททีม	3.77	0.99	มาก
8. มีความต้องการที่จะเล่นฟุตบอลอย่างแท้จริง	4.06	0.97	มาก
รวม	3.67	0.95	มาก

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.83)

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักกีฬาฟุตซอลหญิง (n=144)

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	แรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตซอล	3.20	0.88	ปานกลาง
2. เชื่อว่าตนเองชอบความหนัก ความท้าทายของกีฬาฟุตซอล	3.87	0.90	มาก
3. เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตซอล	3.77	0.88	มาก
4. เห็นว่าตนเองร่างกายเหมาะสมมีความสามารถในการเล่นฟุตซอลได้ดี	4.03	0.76	มาก
5. เห็นนักกีฬาฟุตซอลที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นต่อไป	3.75	0.94	มาก
6. มีแรงบันดาลใจจากความต้องการที่จะแสดงออกเพื่อการยอมรับจากผู้อื่น	3.72	1.01	มาก
7. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬาฟุตซอล	3.74	0.81	มาก
8. ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดสนับสนุนในการเล่นกีฬาฟุตซอล	3.78	0.84	มาก
9. ต้องการพัฒนาทักษะฟุตซอลให้สูงขึ้นเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	4.23	0.85	มากที่สุด
รวม	3.78	0.87	มาก

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตซอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ต้องการพัฒนาทักษะฟุตซอลให้สูงขึ้นเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.85)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ของ นักกีฬาฟุตบอลหญิง (n=144)

ด้านรายได้และผลประโยชน์	แรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในโควตา นักกีฬา	3.63	0.88	มาก
2. ต้องการมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขัน ฟุตบอลอาชีพ	3.49	1.04	มาก
3. กีฬาฟุตบอลสามารถนำไปประกอบอาชีพได้	3.46	1.09	มาก
4. ต้องการได้ท่องเที่ยวพร้อมๆ กับการไปแข่งขัน	3.46	1.03	มาก
5. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬา	3.59	1.13	มาก
6. ต้องการสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคมมากขึ้น	3.43	1.06	มาก
7. ต้องการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ในเชิง กีฬาฟุตบอล	3.43	1.11	มาก
8. ต้องการได้รับเงินตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนจากผลสำเร็จ ในการแข่งขัน	4.22	0.77	มากที่สุด
9. มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา	4.17	0.72	มาก
รวม	3.65	0.98	มาก

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามี ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ต้องการได้รับเงินตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนจากผลสำเร็จในการ แข่งขัน ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.77)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียงของ นักกีฬาฟุตบอลหญิง (n=144)

แรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการทำให้ชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูลและ ประเทศชาติ	3.78	0.96	มาก
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่มีชื่อเสียง	3.90	1.00	มาก
3. ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติ	3.78	0.94	มาก
4. ต้องการได้รับความยอมรับจากคนอื่น ๆ	4.19	0.88	มาก
5. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	3.85	0.87	มาก
6. ต้องการได้รับการชักชวนให้เข้าเล่นในฟุตบอลอาชีพ	4.07	0.90	มาก
7. ต้องการเป็นนักกีฬาที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักกีฬาทั่วไป	3.69	0.92	มาก
รวม	3.89	0.92	มาก

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ต้องการได้รับความยอมรับจากคนอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.88)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอลหญิง (n=144)

แรงจูงใจ			ระดับของ
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	$\bar{X}$	S.D.	แรงจูงใจ
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีมระดับที่สูงขึ้น	3.63	1.00	มาก
2. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญรางวัล	3.95	0.88	มาก
3. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี	3.61	0.90	มาก
4. มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพในอนาคต	3.72	1.01	มาก
5. ประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอลเป็นครั้งแรก	3.11	1.19	ปานกลาง
6. มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ	4.02	0.96	มาก
7. มีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.63	1.00	มาก
รวม	3.63	1.02	มาก

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 1.02) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.96)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 (n=144)

แรงจูงใจ	ระดับของ	
	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	3.67	0.95
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.78	0.87
ด้านรายได้และผลประโยชน์	3.65	0.98
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	3.89	0.92
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	3.63	1.02
รวม	3.72	0.95

จากตาราง 7 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 โดยรวมทุกด้าน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.72$, S.D.= 0.95)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี (n=23)

แรงจูงใจ		ระดับของ	
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.	แรงจูงใจ
1. สนใจในกีฬาฟุตบอล	4.13	0.81	มาก
2. เชื่อว่าตนเองเล่นกีฬาฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ	3.96	1.02	มาก
3. ชอบเกมการแข่งขันของกีฬาฟุตบอล	3.04	0.56	ปานกลาง
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะของฟุตบอลอย่างถูกวิธี	2.83	0.77	ปานกลาง
5. ต้องการเก่งและมีชื่อเสียงเหมือนกับนักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จในปัจจุบัน	3.91	0.84	มาก
6. ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น	4.22	0.85	มากที่สุด
7. ชอบกีฬาประเภททีม	4.04	0.97	มาก
8. มีความต้องการที่จะเล่นฟุตบอลอย่างแท้จริง	4.09	1.08	มาก
รวม	3.77	0.86	มาก

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.85)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี (n=23)

แรงจูงใจ			ระดับของ
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	S.D.	แรงจูงใจ
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.17	0.93	ปานกลาง
2. เชื่อว่าตนเองชอบความหนัก ความท้าทายของกีฬาฟุตบอล	3.91	0.90	มาก
3. เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอล	3.83	0.57	มาก
4. เห็นว่าตนเองร่างกายเหมาะสมมีความสามารถในการเล่นฟุตบอลได้ดี	4.17	0.65	มาก
5. เห็นนักกีฬาฟุตบอลที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นต่อไป	3.61	0.83	มาก
6. มีแรงบันดาลใจจากความต้องการที่จะแสดงออกเพื่อการยอมรับจากผู้อื่น	3.57	0.89	มาก
7. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬาฟุตบอล	3.96	0.87	มาก
8. ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดสนับสนุนในการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.91	0.66	มาก
9. ต้องการพัฒนาทักษะฟุตบอลให้สูงขึ้นเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	4.30	0.70	มากที่สุด
รวม	3.82	0.78	มาก

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.78) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ต้องการพัฒนาทักษะฟุตบอลให้สูงขึ้นเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.70)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์
ของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี (n=23)

แรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในโควตา นักกีฬา	3.35	0.71	ปานกลาง
2. ต้องการมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขัน ฟุตบอลอาชีพ	3.43	0.89	มาก
3. กีฬาฟุตบอลสามารถนำไปประกอบอาชีพได้	2.87	1.01	ปานกลาง
4. ต้องการได้ท่องเที่ยวพร้อมๆ กับการไปแข่งขัน	2.96	0.82	ปานกลาง
5. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬา	3.17	0.88	ปานกลาง
6. ต้องการสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคม มากขึ้น	2.96	1.06	ปานกลาง
7. ต้องการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ในเชิง กีฬาฟุตบอล	3.00	1.00	ปานกลาง
8. ต้องการได้รับเงินตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนจากผลสำเร็จ ในการแข่งขัน	4.13	0.81	มาก
9. มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา	3.35	0.71	ปานกลาง
รวม	3.34	0.85	ปานกลาง

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ต้องการได้รับเงินตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนจากผลสำเร็จ ในการแข่งขัน ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.81)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียงของ นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี (n=23)

แรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูลและ ประเทศชาติ	3.78	0.90	มาก
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่มีชื่อเสียง	3.78	0.99	มาก
3. ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาทิมชาติ	3.96	0.76	มาก
4. ต้องการได้รับความยอมรับจากคนอื่น ๆ	4.26	0.75	มากที่สุด
5. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	3.91	0.73	มาก
6. ต้องการได้รับการชักชวนให้เข้าเล่นในฟุตบอลอาชีพ	4.13	0.75	มาก
7. ต้องการเป็นนักกีฬาที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักกีฬาทั่วไป	3.70	0.82	มาก
รวม	3.93	0.81	มาก

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ต้องการได้รับความยอมรับจากคนอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.75)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตซอลหญิงที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี (n=23)

แรงจูงใจ			ระดับของ
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	$\bar{X}$	S.D.	แรงจูงใจ
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีมระดับที่สูงขึ้น	3.70	1.22	มาก
2. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญรางวัล	4.00	0.95	มาก
3. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี	3.35	0.77	มาก
4. มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตซอลระดับอาชีพในอนาคต	3.39	1.07	มาก
5. ประสบความสำเร็จในการลงเล่นฟุตซอลเป็นครั้งแรก	2.70	1.10	มาก
6. มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ	4.04	0.82	มาก
7. มีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	2.87	1.14	มาก
รวม	3.43	1.01	มาก

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตซอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 1.01) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.82)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี (n=23)

รายการ	ระดับของ	
	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	3.77	0.86
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.82	0.78
ด้านรายได้และผลประโยชน์	3.34	0.85
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	3.93	0.81
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	3.43	1.01
รวม	3.66	0.86

จากตาราง 13 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี โดยรวมทุกด้าน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.86)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาฟุตซอลที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี (n=32)

แรงจูงใจ			ระดับของ
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.	แรงจูงใจ
1. สนใจในกีฬาฟุตซอล	3.94	0.87	มาก
2. เชื่อว่าตนเองเล่นกีฬาฟุตซอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น ๆ	3.91	0.81	มาก
3. ชอบเกมการแข่งขันของกีฬาฟุตซอล	3.22	0.70	ปานกลาง
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะของฟุตซอลอย่างถูกต้อง	2.91	0.77	ปานกลาง
5. ต้องการเก่งและมีชื่อเสียงเหมือนกับนักกีฬาฟุตซอลที่ประสบความสำเร็จในปัจจุบัน	3.72	0.72	มาก
6. ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น	4.13	0.83	มาก
7. ชอบกีฬาประเภททีม	3.69	0.93	มาก
8. มีความต้องการที่จะเล่นฟุตซอลอย่างแท้จริง	4.16	0.95	มาก
รวม	3.71	0.82	มาก

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตซอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ มีความต้องการที่จะเล่นฟุตซอลอย่างแท้จริง ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.95)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี (n=32)

แรงจูงใจ			ระดับของ
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	S.D.	แรงจูงใจ
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.22	0.65	ปานกลาง
2. เชื่อว่าตนเองชอบความหนัก ความท้าทายของกีฬาฟุตบอล	3.84	0.76	มาก
3. เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอล	3.84	0.92	มาก
4. เห็นว่าตนเองร่างกายเหมาะสมมีความสามารถในการเล่นฟุตบอลได้ดี	4.03	0.82	มาก
5. เห็นนักกีฬาฟุตบอลที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นต่อไป	3.88	0.97	มาก
6. มีแรงบันดาลใจจากความต้องการที่จะแสดงออกเพื่อการยอมรับจากผู้อื่น	3.75	0.95	มาก
7. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬาฟุตบอล	3.50	0.80	มาก
8. ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดสนับสนุนในการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.81	0.82	มาก
9. ต้องการพัฒนาทักษะฟุตบอลให้สูงขึ้นเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	4.19	0.93	มาก
รวม	3.78	0.84	มาก

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ต้องการพัฒนาทักษะฟุตบอลให้สูงขึ้นเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.93)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี (n=32)

แรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในโควตา นักกีฬา	3.78	0.94	มาก
2. ต้องการมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขัน ฟุตบอลอาชีพ	3.63	1.07	มาก
3. กีฬาฟุตบอลสามารถนำไปประกอบอาชีพได้	3.28	1.11	ปานกลาง
4. ต้องการได้ท่องเที่ยวพร้อมๆ กับการไปแข่งขัน	3.56	1.13	มาก
5. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬา	3.75	1.16	มาก
6. ต้องการสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคม มากขึ้น	3.44	1.16	มาก
7. ต้องการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ในเชิง กีฬาฟุตบอล	3.66	1.20	มาก
8. ต้องการได้รับเงินตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนจากผลสำเร็จ ในการแข่งขัน	4.25	0.71	มากที่สุด
9. มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา	4.09	0.77	มาก
รวม	3.71	1.03	มาก

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 1.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามี ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ต้องการได้รับเงินตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนจากผลสำเร็จในการแข่งขัน ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.71)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียงของ นักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี (n=32)

แรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูลและ ประเทศชาติ	3.75	0.95	มาก
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่มีชื่อเสียง	3.94	0.80	มาก
3. ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาทิมชาติ	3.63	0.97	มาก
4. ต้องการได้รับความยอมรับจากคนอื่น ๆ	4.22	0.70	มากที่สุด
5. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	3.84	0.76	มาก
6. ต้องการได้รับการชักชวนให้เข้าเล่นในฟุตบอลอาชีพ	4.19	0.85	มาก
7. ต้องการเป็นนักกีฬาที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักกีฬาทั่วไป	3.81	0.93	มาก
รวม	3.88	0.85	มาก

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ต้องการได้รับความยอมรับจากคนอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.70)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี (n=32)

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	แรงจูงใจ		ระดับของแรงจูงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีมระดับที่สูงขึ้น	3.47	0.98	มาก
2. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญรางวัล	3.84	0.92	มาก
3. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี	3.56	0.94	มาก
4. มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพในอนาคต	3.41	0.83	มาก
5. ประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอลเป็นครั้งแรก	3.25	1.01	ปานกลาง
6. มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ	4.09	0.92	มาก
7. มีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.59	1.04	มาก
รวม	3.60	0.95	มาก

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.92)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยแรงงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี (n=32)

รายการ	ระดับของ	
	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	3.71	0.82
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.78	0.84
ด้านรายได้และผลประโยชน์	3.71	1.03
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	3.88	0.85
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	3.60	0.95
รวม	3.74	0.90

จากตาราง 19 แรงงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ที่มีประสบการณ์ 1 - 2 ปี โดยรวมทุกด้าน มีแรงงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.90)

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาฟุตซอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี (n=89)

แรงจูงใจ			ระดับของ
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.	แรงจูงใจ
1. สนใจในกีฬาฟุตซอล	3.92	0.99	มาก
2. เชื่อว่าตนเองเล่นกีฬาฟุตซอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น ๆ	3.76	1.09	มาก
3. ชอบเกมการแข่งขันของกีฬาฟุตซอล	2.88	1.03	ปานกลาง
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะของฟุตซอลอย่างถูกต้อง	2.89	1.18	ปานกลาง
5. ต้องการเก่งและมีชื่อเสียงเหมือนกับนักกีฬาฟุตซอลที่ประสบความสำเร็จในปัจจุบัน	3.76	0.95	มาก
6. ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น	4.08	0.84	มาก
7. ชอบกีฬาประเภททีม	3.73	1.02	มาก
8. มีความต้องการที่จะเล่นฟุตซอลอย่างแท้จริง	4.02	0.95	มาก
รวม	3.63	1.01	มาก

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตซอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 1.01) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.84)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี (n=89)

แรงจูงใจ			ระดับของ
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	S.D.	แรงจูงใจ
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.20	0.94	ปานกลาง
2. เชื่อว่าตนเองชอบความหนัก ความท้าทายของกีฬาฟุตบอล	3.88	0.95	มาก
3. เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอล	3.73	0.93	มาก
4. เห็นว่าตนเองร่างกายเหมาะสมมีความสามารถในการเล่นฟุตบอลได้ดี	3.99	0.77	มาก
5. เห็นนักกีฬาฟุตบอลที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นต่อไป	3.74	0.96	มาก
6. มีแรงบันดาลใจจากความต้องการที่จะแสดงออกเพื่อการยอมรับจากผู้อื่น	3.75	1.06	มาก
7. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬาฟุตบอล	3.76	0.79	มาก
8. ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดสนับสนุนในการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.74	0.89	มาก
9. ต้องการพัฒนาทักษะฟุตบอลให้สูงขึ้นเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	4.22	0.86	มากที่สุด
รวม	3.77	0.91	มาก

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.91) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ต้องการพัฒนาทักษะฟุตบอลให้สูงขึ้นเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.86)

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์
ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี (n=89)

แรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในโควตา นักกีฬา	3.65	0.89	มาก
2. ต้องการมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขัน ฟุตบอลอาชีพ	3.46	1.07	มาก
3. กีฬาฟุตบอลสามารถนำไปประกอบอาชีพได้	3.67	1.04	มาก
4. ต้องการได้ท่องเที่ยวพร้อมๆ กับการไปแข่งขัน	3.55	1.02	มาก
5. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬา	3.64	1.16	มาก
6. ต้องการสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคม มากขึ้น	3.55	1.01	มาก
7. ต้องการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ในเชิง กีฬาฟุตบอล	3.46	1.08	มาก
8. ต้องการได้รับเงินตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนจากผลสำเร็จ ในการแข่งขัน	4.24	0.79	มากที่สุด
9. มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา	4.18	0.76	มาก
รวม	3.71	0.98	มาก

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ต้องการได้รับเงินตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนจากผลสำเร็จในการแข่งขัน ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.79)

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียงของ นักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี (n=89)

แรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูลและ ประเทศชาติ	3.80	0.99	มาก
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่มีชื่อเสียง	3.91	1.07	มาก
3. ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาทิมชาติ	3.79	0.97	มาก
4. ต้องการได้รับความยอมรับจากคนอื่น ๆ	4.17	0.98	มาก
5. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	3.84	0.95	มาก
6. ต้องการได้รับการชักชวนให้เข้าเล่นในฟุตบอลอาชีพ	4.01	0.95	มาก
7. ต้องการเป็นนักกีฬาที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักกีฬาทั่วไป	3.65	0.95	มาก
รวม	3.88	0.98	มาก

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ ต้องการได้รับความยอมรับจากคนอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.98)

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี (n=89)

แรงจูงใจ			ระดับของ
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	$\bar{X}$	S.D.	แรงจูงใจ
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีมระดับที่สูงขึ้น	3.67	0.95	มาก
2. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญรางวัล	3.98	0.86	มาก
3. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี	3.70	0.92	มาก
4. มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพในอนาคต	3.92	1.01	มาก
5. ประสบความสำเร็จในการลงเล่นฟุตบอลเป็นครั้งแรก	3.17	1.26	ปานกลาง
6. มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ	3.99	1.02	มาก
7. มีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.42	1.13	มาก
รวม	3.69	1.02	มาก

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 1.02) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุดคือ มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 1.02)

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยแรงงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี (n=89)

รายการ	ระดับของ	
	$\bar{x}$	S.D.
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	3.63	1.01
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.77	0.91
ด้านรายได้และผลประโยชน์	3.71	0.98
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	3.88	0.98
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	3.69	1.02
รวม	3.74	0.98

จากตาราง 25 แรงงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ที่มีประสบการณ์มากกว่า 2 ปี โดยรวมทุกด้าน มีแรงงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.98)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

ชื่นชอบ ชอบเล่น ชอบการแข่งขัน รักและมีความสนใจ รู้สึกมีความผูกพันมาก รวมถึงมีพรสวรรค์และความตั้งใจใฝ่หาความรู้ อีกทั้งมีความมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต

2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มีนักฟุตบอลที่ชื่นชอบ มีญาติพี่น้องและผู้ใกล้ชิดให้การสนับสนุน ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาฟุตบอล และต้องการที่จะพัฒนาตนเอง

3. ด้านรายได้และผลประโยชน์

ทำให้เกิดพลังในการสู้ต่อไป เนื่องจากสามารถหารายได้ด้วยตนเอง ทำให้มีทุนในการศึกษาต่อ ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสร้างมาตรฐานในการเล่นของตนเองได้

4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

อยากเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของสังคม สามารถเข้าสู่สังคมที่กว้างขวางขึ้น และมีโอกาสติดทีมชาติ

5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

มีโอกาสดำรงหน้าที่ดีเพื่อเป็นรายได้ให้ตนเองและครอบครัว และมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในอนาคตเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล

บทที่ 5

บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายในการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬากีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ จำนวน 144 คน จากทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน 12 ทีม

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ จำนวน 144 คน จากประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง หรือเป็นกลุ่มเป้าหมาย (Target Group) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตบอล แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

1.1 ต่ำกว่า 1 ปี

1.2 1 - 2 ปี

1.3 มากกว่า 2 ปี

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัย เอกสารตำราต่าง ๆ และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญแบบสอบถามแบ่งออก เป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้านได้แก่ (1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (2) ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง (3) ด้านรายได้และผลประโยชน์ (4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ (5) ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่น ๆ เป็นแบบปลายเปิด (Open - Ended)

วิธีจัดทำข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

เกณฑ์ในการให้คะแนนตามตารางประมาณค่า แบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

คะแนน 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

คะแนน 2 คะแนน หมายถึง น้อย

คะแนน 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

คะแนน 4 คะแนน หมายถึง มาก

คะแนน 5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับของแรงงูใจ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 8 - 11) ใช้เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.20 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.40 - 4.19 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.60 - 3.39 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.80 - 2.59 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.79 หมายถึง น้อยที่สุด

3. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและนำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตซอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ จำนวนทั้งหมด 144 คน ประกอบด้วย

นักฟุตซอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตซอล ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0

นักฟุตซอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตซอล 1 - 2 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และ

นักฟุตซอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตซอล มากกว่า 2 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8

ตอนที่ 2 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์

1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95
2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.87
3. ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.92
5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.02

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
ชื่นชอบ ชอบเล่น ชอบการแข่งขัน รักและมีความสนใจ รู้สึกมีความผูกพันมาก รวมถึงมีพรสวรรค์และความตั้งใจใฝ่หาความรู้ อีกทั้งมีความมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต
2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
มีนักฟุตบอลที่ชื่นชอบ มีญาติพี่น้องและผู้ใกล้ชิดให้การสนับสนุน ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาฟุตบอล และต้องการที่จะพัฒนาตนเอง
3. ด้านรายได้และผลประโยชน์
ทำให้เกิดพลังในการสู้ต่อไปเนื่องจากสามารถหารายได้ด้วยตนเอง ทำให้มีทุนในการศึกษาต่อ ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสร้างมาตรฐานในการเล่นของตนเองได้
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
อยากเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของสังคม สามารถเข้าสู่สังคมที่กว้างขวางขึ้น และมีโอกาสติดทีมชาติ
5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
มีโอกาสดำรงตำแหน่งดีเพื่อเป็นรายได้ให้ตนเองและครอบครัว และมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในอนาคตเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ ได้จากการศึกษา จากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬากีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ จำนวน 144 คน จากทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน 12 ทีม ผลปรากฏว่า นักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามลำดับ

ด้านความรักความถนัดและความสนใจ: นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุด คือ ผู้มีประสบการณ์ เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น แสดงว่านักกีฬาฟุตบอลที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอลเกิดจากการแนะนำจากผู้มีประสบการณ์ และมีความชื่นชอบในการเล่นกีฬาฟุตบอลด้วยอยู่แล้ว ซึ่งเป็นกีฬาที่มีความสนุกสนาน ทำหาย ซึ่งสอดคล้องกับ อาร์ พันธ์มณี (2538: 186) ที่กล่าวว่าบุคคลทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุขนี้ เป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าให้บุคคลได้มีการกระทำและแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง: นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุด คือ ต้องการพัฒนาทักษะฟุตบอลให้สูงขึ้นเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต แสดงว่านักกีฬาฟุตบอล ได้ทำในสิ่งที่ตัวเองชอบตัวเองรักและเชื่อในความสามารถของตนเองทำให้เกิดความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ สุรงค์ โค้วตระกูล (2544: 160 - 161) ที่กล่าวว่า ความต้องการการนิยมยกย่อง การยอมรับนับถือ ความต้องการขั้นนี้ คือความต้องการที่จะให้คนอื่นยอมรับนับถือ มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีศักดิ์ศรี และสถานภาพในสังคม

ด้านรายได้และผลประโยชน์: นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุด คือ ต้องการได้รับเงินตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนจากผลสำเร็จในการแข่งขัน นั้นแสดงว่านักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่ต้องการสร้างชื่อเสียงและรายได้เพื่อนำมาใช้ในการดำรงชีวิต อาจเป็นเพราะการได้เล่นฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาตินี้สามารถสร้างชื่อเสียงและรายได้มาก การเป็นนักฟุตบอลจะได้สวัสดิการจากสโมสรหรือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532: 50 - 51) ที่กล่าวว่าจากการที่บุคคลไปสัมผัสสิ่งแวดล้อม จึงได้อิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมเสียส่วนใหญ่ เช่น ตัวบุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อถือ ขนบธรรมเนียมประเพณี ต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ความต้องการให้สังคมยอมรับ ความต้องการทางตำแหน่งหรือฐานะทางสังคม ความมีชื่อเสียง เกียรติยศ ความร่ำรวย การมีอำนาจ ความสุขสบาย และความสนุกสนานในการพักผ่อนร่วมกับหมู่คณะ

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง: นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุด คือ ต้องการได้รับความยอมรับจากคนอื่น ๆ นั้นแสดงว่านักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่ต้องการให้ตนเองและวงศ์ตระกูลเป็นที่รู้จัก ต้องการที่จะให้มีการยอมรับ ยกย่อง สรรเสริญ เป็นความต้องการของมนุษย์หรือในสังคมทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับ พงพันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140 - 142) ที่กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่อำนาจนั้น ผู้ที่มีแรงจูงใจแบบนี้ส่วนมากมักจะพัฒนามาจากความรู้สึก ว่า ตนเอง "ขาด" ในบางสิ่งบางอย่างที่ต้องการ อาจจะเป็น

เรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้ทำให้เกิดมีความรู้สึกเป็น "ปมด้อย" เมื่อมีปมด้วยจึงพยายามสร้าง "ปมเด่น" ขึ้นมาเพื่อชดเชยกับสิ่งที่ตนเองขาด ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจจะมีลักษณะสำคัญ ๆ ดังนี้ ชอบมีอำนาจเหนือผู้อื่น มักจะต่อต้านสังคม แสวงหาชื่อเสียง ชอบความท้าทาย และชอบเป็นผู้นำ

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต: นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุด คือ มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ พงพันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140 - 142) ที่เห็นว่าแรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพียงเพราะหวังรางวัลเท่านั้น แต่ทำเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้ มุ่งหาความสำเร็จ (Hope of Success) และกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure) มีความทะเยอทะยานสูง ตั้งเป้าหมายสูง มีความรับผิดชอบในการทำงานดี มีความอดทนในการทำงาน รู้ความสามารถที่แท้จริงของตนเอง เป็นผู้ทำงานอย่างมีการวางแผน และเป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาสoccerของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ ผู้ฝึกสอนควรมีการปลูกฝังให้นักกีฬาหญิงมีแรงจูงใจในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ตั้งแต่รุ่นเยาวชน เพื่อให้รักกีฬาหญิง มีความรัก ความสนใจ และหันมาเล่นกีฬาสoccerกันมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี และผลประโยชน์ด้านอื่น ๆ อีกมาก นอกจากนั้นควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ส่งเสริมวงการกีฬาสoccerหญิงต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาหญิง ในการเลือกเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเภทกีฬาที่ยังมีนักกีฬาหญิงเล่นอยู่เป็นจำนวนน้อย
2. ควรศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่ยังคงเล่นกีฬาสoccerอยู่ ในระดับการแข่งขันต่าง ๆ เช่นระดับเยาวชนแห่งชาติ ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤตพรต บุญโรจน์. (2552). แรงจูงใจในการเล่นเทนนิสของเยาวชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2548). ประวัติกีฬาฟุตบอล. สืบค้นเมื่อ 21 กรกฎาคม, 2552, จาก <http://www2.sat.or.th/sportslearning/index3.asp?clicktype=1>
- กิติ ตยัคคานนท์. (2533). นักบริหารทันสมัย. กรุงเทพฯ: บัดเตอร์ฟราย.
- กิตติศักดิ์ มีเจริญ. (2550). แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานครที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชวาลา สุวรรณชีพ. (2548). ฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ก.พล.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชาญยุทธ รัตนมงคล. (2552). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบสบอลของนักกีฬาเบสบอล ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 พิษณุโลกเกมส์. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชงชัย บุสสี. (2547). แรงจูงใจในการเดินหรือวิ่งเหยาะของผู้สูงอายุในจังหวัดสระบุรี. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณกร มีคำ. (2549). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวัยนักรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี สังกัดสโมสรใน กรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2549. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เดชา แจ่มประสิทธิ์. (2540). การสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ตรังเกมส์. (2552). ระเบียบการแข่งขันฟุตบอลกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38. สืบค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2552, จาก www.chonburisport2009.com/pdf/01-19.pdf
- ต่อพงศ์ คลังกรณ์. (2548). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเทนนิสของประชาชนที่สนามกีฬาการกีฬาแห่งประเทศไทย. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

- เทเวศ พิริยะพจน์. (2528). เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาสรีรวิทยาของการออกกำลังกาย. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2529). หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ. กรุงเทพฯ: สยามบรรณาการพิมพ์.
- ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น. (2547). กติกาฟุตบอล. กรุงเทพฯ: งานวิชาการ กองการฝึกอบรม สำนักพัฒนาบุคลากรกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประยุทธ์ แก้วสุข. (2548). แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภ. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พรเทพ ลีทองอิน. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชัย ผิวดราม. (2533). แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทิမ်ชาติ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พีระเจต ธีรทอง. (2536). แรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 21 พ.ศ. 2536. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มุกดา ศรีรงค์. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โยธิน ศันสนยุท. (2531). เอกสารคำสอนจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2530). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). รวบรวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีการและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิกิพีเดีย. (2551). ประวัติฟุตบอล. สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2551, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/ฟุตบอล>
- (2552). กีฬาแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อ 21 กรกฎาคม 2552, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/กีฬาแห่งชาติ>.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับของแรงจูงใจ. กรุงเทพฯ: ถ่ายเอกสาร.

- โสภา ชูพิกุลชัย. (2517). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *เอกสารประกอบการสอนวิชา พล 411 จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). *ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2539). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อร่าม ตั้งใจ. (2539). *จิตวิทยาการกีฬา (แรงจูงใจ), กาฝึกสมรรถภาพทางกาย*. กรุงเทพฯ: ไทโยมิตรการพิมพ์.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ.
- (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- อุทัย สงวนพงศ์. (2548). *สนุกกับฟุตบอล*. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- Amorase, Tony, Horm, Thelme S. (1995). *A Season – Long Examination of Intrinsic Motivation in First Year College Athletes : Relationships with Coaching Behavior*. Journal of Sport and Exercise Psychology 1995 NASPPA Abstracts. 17: 20; Human Kinetics Publishers. Lnc.
- Early. Jeffrey Dean. (1987). *Interpersonal orientation and Motivational Differences between Team and Individual Sport Participants*. Dissertation Abstracts. MA: Stephen F Austin State University.
- Hilderbrand, K.M. (1996, February). *Relationship between Motivation factors and Exercise Participation of College Students*. Dissertation abstracts Intimation.
- Hilgard, Ernest R. (1962). *“Introduction to Psychology”*. New York: Har Court, Brace World.
- Karussanu, Maria; & Roberts, Glyn C. (1995). *Motivation in Physical Activity: the Role of Motivational Climate, Intrinsic Motivation, and Self – Efficacy*. Journal of Sport and Exercise Psychology. NASPPA Abstracts. 17 : 57; Human Kinetics Publishers.
- White; & sally, A. (1996, December). *The Relationship Between Goal Orientation, Beliefs about the Causes of Sport Success, And Trait Anxiety Among High School, Intercollegiate, and Recreational Sport Participants*. Sport Psychologist. 10(1) : 58 - 72.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้ ด้านความรักความถนัด และความสนใจ, ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง, ด้านรายได้และผลประโยชน์, ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open – Ended)

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ติยาพร ธรรมสนธิ
นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ด้านหน้าข้อความตามความเป็นจริง

1. ประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล

() ต่ำกว่า 1 ปี

() 1 – 2 ปี

() มากกว่า 2 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่าง ๆ ในตารางหน้าถัดไป แล้วพิจารณาว่าแรงจูงใจที่ทำให้ท่านตัดสินใจเล่นกีฬาฟุตบอล อยู่ในระดับใด ซึ่งในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับแรงจูงใจของท่าน โดยมาตราประมาณค่าแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

มากที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อยที่สุด

1.ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	สนใจในกีฬาฟุตบอล					
2.	เชื่อว่าตนเองเล่นกีฬาฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น ๆ					
3.	ชอบเกมการแข่งขันของกีฬาฟุตบอล					
4.	ต้องการเรียนรู้ทักษะของฟุตบอลอย่างถูกวิธี					
5.	ต้องการเก่งและมีชื่อเสียงเหมือนกับนักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จในปัจจุบัน					
6.	ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น					
8.	ชอบกีฬาประเภททีม					
9.	มีความต้องการที่จะเล่นฟุตบอลอย่างแท้จริง					

2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล					
2.	เชื่อว่าตนเองชอบความหนัก ความท้าทายของกีฬาฟุตบอล					
3.	เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอล					
4.	เห็นว่าร่างกายเหมาะสมมีความสามารถในการเล่นฟุตบอลได้ดี					
5.	เห็นนักกีฬาฟุตบอลที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม					
6.	มีแรงบันดาลใจจากความต้องการที่จะแสดงออกเพื่อการยอมรับจากผู้อื่น					
7.	ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬาฟุตบอล					
8.	ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดสนับสนุนในการเล่นกีฬาฟุตบอล					
9.	ต้องการพัฒนาทักษะฟุตบอลให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต					

3. ด้านรายได้และผลประโยชน์

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา					
2.	ต้องการมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ					
3.	กีฬาฟุตบอลสามารถนำไปประกอบอาชีพได้					
4.	ต้องการได้ท่องเที่ยวพร้อมๆ กับการไปแข่งขัน					
5.	ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬา					
6.	ต้องการสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคมมากขึ้น					
7.	ต้องการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ในเชิงกีฬาฟุตบอล					
8.	ต้องการได้รับเงินตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนจากผลสำเร็จในการแข่งขัน					
9.	มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา					

4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล และประเทศชาติ					
2.	มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่มีชื่อเสียง					
3.	ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติ					
4.	ต้องการได้รับความยอมรับจากคนอื่น ๆ					
5.	ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย					
6.	ต้องการได้รับการชักชวนให้เข้าเล่นในฟุตบอลอาชีพ					
7.	ต้องการเป็นนักกีฬาที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักกีฬาทั่วไป					

5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล		ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	มีโอกาที่จะได้เข้าร่วมทีมระดับที่สูงขึ้น					
2.	มีโอกาที่จะได้รับเหรียญรางวัล					
3.	มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี					
4.	มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพในอนาคต					
5.	ประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอลเป็นครั้งแรก					
6.	มีโอกาสดูเดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ					
7.	มีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่น ๆ

ด้านความรักความถนัดและความสนใจ.....

.....

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....

.....

ด้านรายได้และผลประโยชน์.....

.....

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

.....

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

.....

แรงจูงใจด้านอื่น ๆ

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพูนท์
ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ภาควมณี รัตน์โรจนากุล
ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร. พิชิต เมืองนาโพธิ์
ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

แรงจูงใจในการเล่น กีฬาฟุตบอล	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC)
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	
1. สนใจในกีฬาฟุตบอล	1.0
2. เชื่อว่าตนเองเล่นกีฬาฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬานิดอื่น ๆ	0.6
3. ชอบเกมการแข่งขันของกีฬาฟุตบอล	1.0
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะของฟุตบอลอย่างถูกต้อง	0.6
5. ต้องการเก่งและมีชื่อเสียงเหมือนกับนักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จในปัจจุบัน	1.0
6. ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น	1.0
7. ชอบกีฬาประเภททีม	1.0
8. มีความต้องการที่จะเล่นฟุตบอลอย่างแท้จริง	1.0
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล	1.0
2. เชื่อว่าตนเองชอบความหนัก ความท้าทายของกีฬาฟุตบอล	1.0
3. เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอล	1.0
4. เห็นว่าร่างกายเหมาะสมมีความสามารถในการเล่นฟุตบอลได้ดี	1.0
5. เห็นนักกีฬาฟุตบอลที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	1.0
6. มีแรงบันดาลใจจากความต้องการที่จะแสดงออกเพื่อการยอมรับจากผู้อื่น	1.0
7. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬาฟุตบอล	1.0
8. ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดสนับสนุนในการเล่นกีฬาฟุตบอล	1.0
9. ต้องการพัฒนาทักษะฟุตบอลให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	1.0

แรงจูงใจในการเล่น กีฬาฟุตบอล	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC)
ด้านรายได้และผลประโยชน์	
1. ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา	1.0
2. ต้องการมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ	1.0
3. กีฬาฟุตบอลสามารถนำไปประกอบอาชีพได้	1.0
4. ต้องการได้ท่องเที่ยวพร้อมๆ กับการไปแข่งขัน	0.6
5. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬา	1.0
6. ต้องการสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคมมากขึ้น	1.0
7. ต้องการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ ในเชิงกีฬาฟุตบอล	1.0
8. ต้องการได้รับเงินตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนจากผลสำเร็จในการแข่งขัน	1.0
9. มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา	1.0
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	
1. ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล และประเทศชาติ	1.0
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่มีชื่อเสียง	1.0
3. ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาทิมชาติ	1.0
4. ต้องการได้รับความยอมรับจากคนอื่น ๆ	1.0
5. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	1.0
6. ต้องการได้รับการชักชวนให้เข้าเล่นในฟุตบอลอาชีพ	1.0
7. ต้องการเป็นนักกีฬาที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักกีฬาทั่วไป	1.0
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีมระดับที่สูงขึ้น	1.0
2. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญรางวัล	1.0
3. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี	1.0
4. มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพในอนาคต	1.0
5. ประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอลเป็นครั้งแรก	1.0
6. มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ	1.0
7. มีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	1.0

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	ดียวพร ธรรมสนธิ
วันเดือนปีเกิด	12 พฤษภาคม 2527
สถานที่เกิด	อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง 21190
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	582/78 มายเฮาส์อพาทเมนต์ ซอยสถานทูตจีน แขวงดินแดง เขตดินแดง จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10400
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ. 2546	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ. 2549	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) พลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2553	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) พลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ